

# Laulud

kahe ja kolme häälega ja kaanonid.

IA 37498

*N<sup>o</sup> 23.*

Rõigile laulu armastajatele

wälja annud

J. Jung.

*J. Meloo*

*Kooli õp.*

*Nawis.*

Teine jagu.



Maja  
raamatuko-  
gu.  
*J. Meltsen*

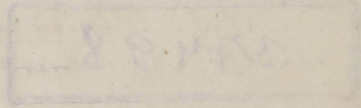
*Hind: 40 Kop.*

Tartus 1876.

Trükitud G. Laafmanni fuluga.

# Римская

книга и прочие печатные издания.

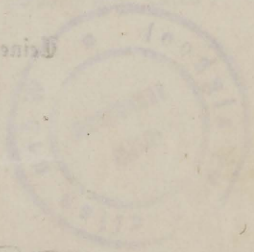


Содержит в себе...

Дозволено цензурою. — Рига, 9-го Февраля 1876 г.

В. С. С.

В. С. С.



1876 г.

В. С. С.

## Essõna.

Armsjad lauljad! Särelseiswaid laulukesi pakun ma jälle teie kätte, et neid kas üksi olles, ehk kahe ehk kolmekesi kous, ühe, kahe ehk kolme häälega laulda wõite. Ehk need laulud küll mitte kõik kirjilikud ei ole, siis räägiwad nemad ometi loomusest, mis isieneses, kui jeda tähele pandakse, omal wiisil oma Looja aud üles tunnistab, sest

Kui kõik maailm,  
Mis näeb mo film,  
Suurt Loojat kiidab,  
Siis lauldes näitab  
Ka jeda inime.

Ühel elawal rahwal on ikka omad rahwa-laulud, mis neil nagu igapäewane leib pruukida on; päris nelja häälega koorilaul on aga kui pühapäewa roog ja ehe, ja see on laulu kooride ja nende tarwis wälja antud nootide asi, — järelseiswas raamatukeses pakutakse aga igapäewast leiba.

Mingu siis need laulukesed minu armsate Gesti wendade ja õdede kätte ja rõõmustagu igaihte, kellel südames tighedust ega kiwi rindus ei ole, sest

Laul Loojat auustab,  
 Laul rõõmu kaswatab,  
 Laul muret wähendab,  
 Laul kurwal' troosti toob,  
 Meelt, mõtteid uueks loob.

Laulude sees tulewad mõne sõna seletused ette, mis raamatu lõpetasas numbrite järel saawad antud.

Abias, 6<sup>mal</sup> Novembril 1875.

Wäljaandja.

# Kewade ja suwe laulud.

## 1. Lauliku kewade.

Rõõmsaste.

3. 3.

1. Mii kui loo=tu=ses nüüd tär=lab Ko-hu taim jo mul=la

alt, Rõnda lauli=kul ka är=lab Laulu i = du sa=la = jalt.

2. Kui tal armu päik'se paiste Laulu õisi lahutab, Siis ta kõiki ellakeiste Laulu häältelel jahutab.

3. Laulul on üks ime=wägi, Mis kõik kurbtust kautab, "Aral" on ta abi, tugi, Waenu alla wautab.

4. Laul võib lahkest rõõmustada Rikast, waest ja saunameest, Elu ellast kaunistada, Raitsta kadeduse eest.

5. Lauldes lapse uinutada Wõtab ema kaisusse; Laul meid wõtab wiimselt saata, Hauda wiimsel' rahule.

6. Kui meid muru kungas matab, Siis weel õitswa toome pääl Spik lahkest laulda wõtab: „Uinu, uinu wiimselt sääl!”

## 2. Kewade tulek.

Paraja liikumisega.

3. 3.

1. So ras=kest tal=we u=nest är=fab ü=les Maa o=ma

kan=ge kül=ma kat=te alt, So wainne õhtu tuul tal mængib

fü=les, Ku=ni kõik e=hib hal=jalt, i=lu=salt.

2. Uus elu näitse kõige loomu tujus, Mis ilmub aasal, meisas, põldudes, Ja päike waatab wete peegli kujus, Ka oma lahtet nägu naerat' tes.

3. So kirjud õied, mis kõik aasad kat'wad, On kõigi südant rõõmus paisutan'd; Ka keda surnu=aja künkad mat'wad, On roheline muru kaisutan'd.

4. Waat' kõigel pool uus elu juba ärgan'd, Ring päitse wõimul kosub mets ja maa! Oh süda, eks sa pole seda märgan'd? Et wõta Loojat lauldes tänada!

## 3. Jo kewade on tulnud.

Rõõmsaste.

Friedr. Silcher.

1. Jo ke = wa = de on tul = nud!  
 Et tei = e 'po = le kuul = nud? Teil'

kuu = lu = ta = wad lin = nuk' = sed, Nii = sa = muti ka lil = lik' = sed: Jo

on, jo on, Jo ke = wa = de on tul = nud!

2. Ka näete seda wäljas kuis põlv ja mets on haljas; Noort rohtu rõõmsast' weis sääl sööb, Ja kägu hüüab, ööpik lööb: Jo kewade on tulnud!

3. Siin lilled nõmme kingul, Sääl talled mäe ringul: Et waat' kuis end kõik rõõmustab, Maailm end armsast' uuendab, Et on, et on, et kewade on tulnud!

## 4. Oh kui rõõmsast' . 8

Sammu wiisi.

Saksa rahwawiis.

1. Oh kui rõõm=stast' wõi = me nüüd me laul =da, Et meil'

tul-nud jäl-le fe-wa = de! Metsad hal-jad tääl, Lilled

aa = sa pääl, Linnu lau-lu hääl Rõõmustab meid jääl. Oh kui

rõõmsast' wõime nüüd me laul-da, Et meil' tulnud jälle fe-wa=de!



2. Oh kui rõõmsast' võime nüüd me laulda, Et meil' tulnud jälle kewade! Wäljal, metsa sees, Kuuwal ning ka wees, Kõik on ärganud, Üles tärganud! Oh kui rõõmsast' j. n. e.

3. Oh kui rõõmsast' võime nüüd me laulda, Et meil' tulnud jälle kewade! Mis meil' muret teeb, Meist nüüd maha jääb, Sest uut õnne toob, Kewade meil' toob; Sest nüüd võime nõnda rõõmsast' laulda, Et meil' tulnud jälle kewade!

3. 3.

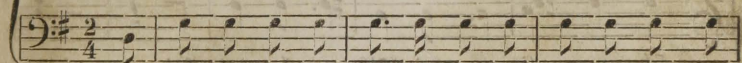
### 5. Oh tere, kallis kewade.

Parajalt ruttu.

Saksa rahwawiis.



1. Oh te = re, kal = lis ke = wa = de, So lin = nu koo = ri =



ga, Sa kõigi kõrwad lah = kes = te Nüüd wõ = tad rõõ = mus = t' da.



2. Kui armsaste ja ehitad, Mis näeme filmaga, Et õie waiba wennitad Nüüd üle ilma = maa.

3. Kuis lehtab õrna õilme hais Mii lahkest sinu suust; Uut elu kõik so õhk on täis Ja selget rõõmustust.

4. Sest saagu unets sinuga Nüüd meie süda, meel; Ges = märgits, saatjaks õled ja Meil' meie eluteel!

3. 3.

## 6. Oh kallis, oh kaunistaw Mai.

O holder und lieblicher Mai.

Lundusega.

1. Oh kal-lis, oh kau-nis-taw Mai, Kes röö-mu nii

roh-kest' mul tõi! Sa ja-hu-tad sü-dant, Sa röö-mustad

fil = mad, Et uu-est' tõi-k e = la-waks sai. Oh

kal-lis, oh kau-nis-taw Mai.

2. Oh noorus, sa röömulik Mai, Mis ellast' mull' meele weel jäi! Kui puhas so rindus On armastus, sõprus, Ja pühaks so tuli ka jäi: Oh noorus! sa röömulik Mai!

3. Oh armu! sa jahutaw Mai, Sind kiita ma küllalt ei wõi! So hallikas nirab, So udu tõi-k kastab, Uut elu mo südame'l tõi: Oh armu! sa jahutaw Mai!

4. Oh taewa, kus igawest' Mai, Mo südame igatsus jäi! Sää-l hiilgawat aasal Ma maitzen jo alal', Mis õnnistust Jeesus mul tõi Säält taewast, kus igawest' Mai!

7. *So õöpiku ilusad häälled.*

Der Nachtigall reizende Lieder.

Kaunis ruttu.

1. So õõ = pi = ku i = lu = sad hää = led, Ja tu = han = ded

lin = du = de kee = led Meil' hüüdwad: jo ke = wa = de

käe! Nüüd lõ = of = sed lõõ = ri = des lend' = wad, Nüüd

kured ka kruuksudes rändwad Ja räästad jo pe = sa = de pääl.

2. Kõik taimed ja pungad nüüd tõtt'wad Ja lehed puu-kroonistid  
kat'wad, Kõik talwene nagu siit kaub; Nüüd hallikad kenaste  
jookf'wad Ja mängiwa laenega lastwad Kõik aasad ja metsad ja maad.

Nach Hagedorn.

## 8. Kui armsast' läbi metsa, maa.

Wie lieblich schallt.

Mitte wäga ruttu.

Friedrich Schneider.

1. Kui arm-sast' lä = bi met-sa, maa, Käib kar-ja = far = we

hää! Säält el = gib mul = le wastu ta Nii kau-a, kau-a

weel, Nii kau-a weel.

2. Ka metsa puud meil' näitavad Nüüd enam haljad weel,  
Ja hallikad weel selgemad Siin orus tutwal teel, Siin tutwal  
teel.

3. Ja igast rinnast rõõmu keeb, See rõõmsa hääle pääl;  
Meist põgeneb mis muret teeb, Kui kõlab sarwe hää, See sarwe  
hää.

## 9. Oh sa ilus õie kuu!

D du schöner Regenmond.

J. A. P. Schulz.

Rõõmsaaste.

1. Oh sa i = lus õi = e kuu, Millal pak = sus leh = tes

Mets, ja õi = e eh = tes, Pe = sas au = dub lin = nu = fe.

Oh sa i = lus õi = e kuu, kal = lis i = lus õi = e kuu!

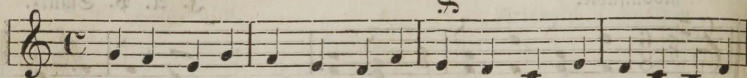
2. Kuis end ehiv ilmamaa, Pruunid mõsab tammel halja tiigi äärel, Hallilt pöwab rukkipoõd. Oh kui ilus ilmamaa Oma halja ehtega!

3. Oh kui lehtab homikul Lille, lehte lehust, Wilu kaste õhust Warma päik'se paistusel. Oh kui armsast' lehtab muul Wärsket õhtu homikul!

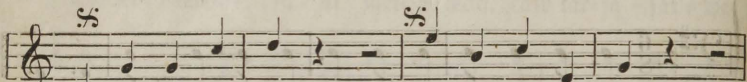
4. Oh kuis õistab rõõmuhääl! Talled, hirwed haljal, Mesi = linnud wäljal, Ööpik hüüab ofsa pääl! Oh kuis kõlab rõõmuhääl Kodu, metsas, wälja pääl!

## 10. Kaanon kaheksa häälele.

Parajalt.

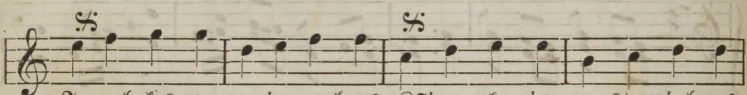


Ka-taks pi-me öb maa-il-ma, Saadaks põh-ja tuuled kül-ma

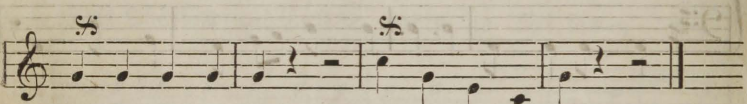


Ei me kar-da = gi,

Ei me kar-da = gi!



Sumal, kes on meie walgus, Kõi-ge kur-ja wastu jul-gus

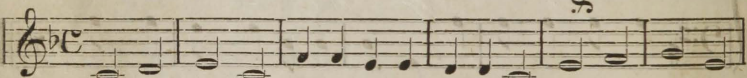


Ei = gi a = la = ti,

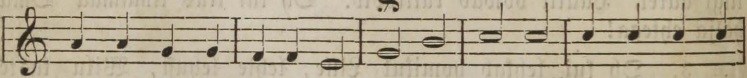
Ei = gi a = la = ti!

## 11. Kaanon kolme häälele.

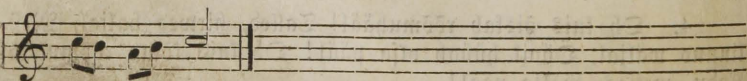
Etawalt.



Mi-na rõõmus, rõõmusta-ge minuga, Si-na rõõ-mus,

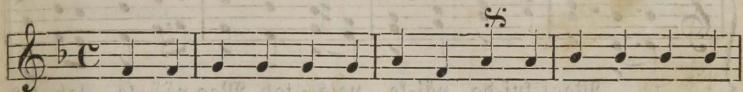


rõõ-mustan ma si-nu-ga. Tei-e rõõmsad, rõõ-musta = me

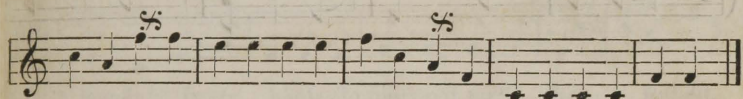


tei = e = ga.

## 12. Kaanon nelja häälele.



Üht tööd ei wõi kōit jo te = ha, Waatku i = ga üks siis



et = te, Tehku, mis talus = tud kät = te Hoolstast', et ei tühja lä = he.

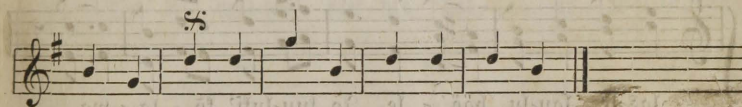
## 13. Kaanon kolme häälele.

Parajält.

C. Gläser.



Sõp = rus seis = ku lah = ku = ma = ta, S = ga = wes = te ka = du =



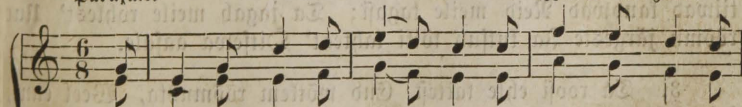
ma = ta, Lah = ku = ma = ta, Ka = du = ma = ta.

## 14. Nüüd omast unest tõuseb.

Aus ihrem Schlaf erwachet.

Parajält.

W. A. Mozart.



1. Nüüd o = ma u = nest tõu = seb Kõik loo = dus uu = es =



te, Waat kui=da päi=te pais = tab Maa pää=le lah = kes=

te; Meid soojendab ta jäl=le Müüd kuldse pais=te = ga Ja

las=te lau=lu hää = le So kuu=luft' kõ = la = wa.

2. Kõik noored öied andwad Hääd lõhna armsaste, Kewade tiiwad kandwad Meid meile tagasi; Ja jagab meile rohkest' Unt rõõmu järgeste Ja kutsub kõiki lahkest' Ditsewa aasale.

3. Ja roosi ehte kattetst End wõikem rõõmusta, Weel enne, kui ta noppest' Meist wõtab lahkuda; Sest kauaks ei jää meile See õitsew kewade, Kui on ta läinud jälle, Ei tunta jälgegi.

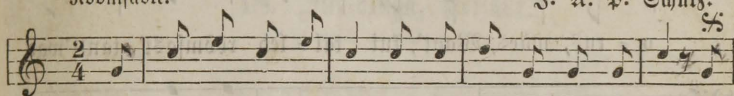
Nach Joh. Jacob Brückner.



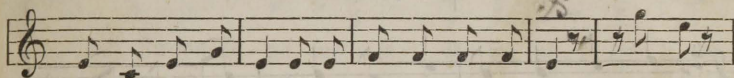
## 15. Kaanon kolme häälele.

Rõõmsaste.

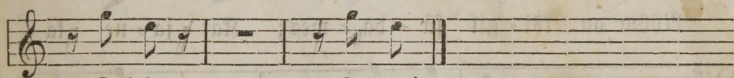
J. N. P. Schulz.



Meil tul-nud su = we jäl=le Maa-il = ma e = hi=t'es, Jo



kuu-lus' ku=ku hääle ka hüüdwat metsa sees: Kuf-ku,

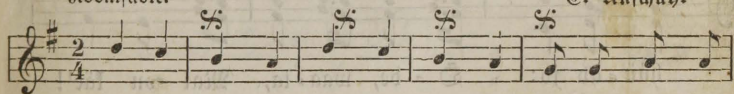


Kuf-ku, Kuf-ku!

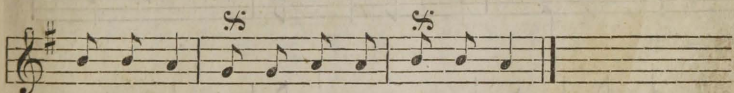
## 16. Kaanon kaheksa häälele.

Rõõmsaste.

E. Anshütz.



Su = ba wäl=jal, met = saš hal = jal, är = kab rõõmsa

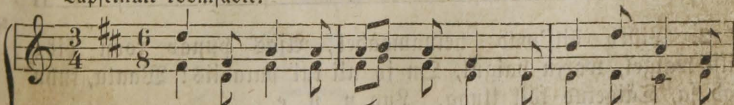


lau-lu = ga Rõif, mis hingas ra = hu = ga.

## 17. Kuulge kuida linnud laulwad.

Los wie d'Vögli libli singe.

Lappelikult rõõmsaste.



1. Kuulge, ku = da lin = und laul'wad, Armsast' el = gib



(Laulud kolme ja nelja häälega.)

o = rus, mäes, Waat', kui tal = led rõõmsast' tants'wad

Rõõm on kõi = gil sü = da = mes; Kar = ja = ne ka

hüü = ab jo: S = de, waa = ta, Mai on kää'!

Lu = o, lu = o, lu = o = lo, Lu = o, lu = o, lu = o = lo!

2. Lilled õits'wad heinamaadel, Ujas punab roosi õis;  
Päikse walgel, warju paigul, On jo nii kui paradiis! Waata, kuhu  
tahad sa, Täidetud kõik iluga. Luo n. n. e.

3. Ilus on küll uhkes linnas, Palju kallid asju sääl, Sel,  
kes wägew, suur ja rikas, On kõik, mis ta tahab tääl; Aga rõõs  
mus, lahke meel ülem kullast hõbe'st weel! Luo n. n. e.

## 18. Jumalaga, metsake.

Lebe wohl, du grüner Hain.

Galebutt.

Friedr. Silcher.

1. Ju-ma-la-ga, metsa-ke Re-wa-di = ses i-lus;

Sa-hu = tuft sai mi = nu = le Si = nu war = ju wi-lus!

Si-nu lin-nu too-ri = ga Ta-han röö-mus ol-la ma

En-ne kui sust lah = kun, En-ne kui sust lah-kun.

2. Sinu halja warju all Rõõmuga ma puhkan, Ja so hõbe hallikal Lille nopin, õhkan: Oh et wõiksin kaua weel Rõõnida so lille teel, ∴: Ja su ilu maitsta! ∴:

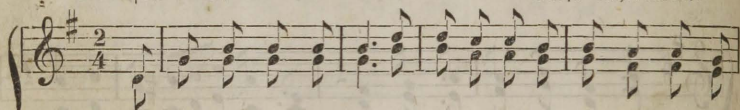
3. Shtu aga huuab mull': aeg on kodu jääda! Linnufesed, teie küll Wõite seie jääda; Jääge siis kõik rahusse Linnud, lilled, metsake. ∴: Kuni jälle näeme! ∴:

Mad. L. Caffel.

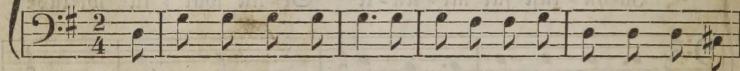
## 19. Ma rõõmus karjane.

Rõõmsalt ruttu.

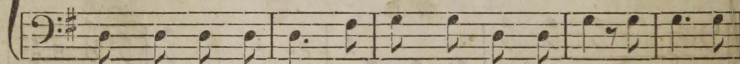
Saksa rahwawiis.



1. Ma rõõmus kar-ja-ne, Siin õiskan hal-ja met-sa sees, Mul



lam-ba ka-ri ees, Siin o = len ku = nin-gas. Ja, ja, ja



ja, Ma o = len rõõmus kar-ja = ne: Kes weel mu sar = na =



ne, Kes weel mo sar-na = ne!

2. Siin halja metsa sees, Kus kullerkupud kaswamad, Ja linnud laulawad, on nii kui paradiis: Ja, ja, ja, ja, Ma olen rõõmus karjane, ∴ Kes weel mu sarnane! ∴:

3. Eht küll on kuningal Kuldnupud kalli kuue ees, Käib-kuldse kambri sees, Tal mure siiski pääs. Ja, ja, ja, ja, Ei temaga ma waheta, ∴: Siin elan mureta! ∴:

4. Kui õhtu kodu läen, Siis jääb mu lepike lufuta Ja kannid kaswama; Neid homme jälle näen. Ja, ja, ja, ja, Ma elan ilma mureta ∴: Sää! oma karjaga! ∴:

3. 3.

## 20. Juba linnud tagasi.

Alle Vögel sind schon da.

Parajalt ruttu.

Saksa rahwawiis.

1. Ju-ba lin-nud ta-ga = si Mei-e juu-re jõudnud.

Kuulge, kuis nad ker-ges = te Lau-lu lõwwad jär-ges = te,

Re-wa-de nüüd fär-mes-te Mei-le kät-te jõudnud.

2. Kuda nemad lustiga lend'wad, karg'wad järgest! Ööpil hüüab toomepuust, Ja kõik linnud ühest juust Soowivad full' õnnistust Uueks aastaks kõrgest.

3. Mis nad meile soowivad, Wõtkem südamesse: Nii kui linnud lustiga, Tahame end rõõmusta, Haljal wäljal, metsas ta Laulda hulgakeste.

Nach Hoffm. von Fallersleben.

## 21. Kuldsil wiirudel.

In dem goldnen Strahl.

Mitte wäga ruttu.

1. Kuldsil wii = ru = del Kõr-ges ü = le = wel La = sed

lau = lu sa rõõmsast' kuulda, Ar = mas lin = nu = te, Riigub

ke = nas = te Wi-lu õ = hu sees ja = hu = tes

en = = da.

2. Kus on pilve hoog, Range wete woog, Sää! wõid üles ja alla kiiku: Silma pilgule kõrgest orusse Oma lehwija tiiwabel kiiku.

3. Armas linnuke, Oleks minule Sinu tulised tuule tiivad, Pennaksin kui sa, päit'se poole ka, Kuhu sind nad nii kergeste viiwad!

Nach Phil. Wackernagel.

## 22. Oh armas Mai, et tule.

Komm lieber Mai uub mache.

Röömsfalt.

W. A. Mozart.

1. Oh ar-mas Mai, et tu-le, Tee hal-jaks mets ja maa, Ja

la = se aa = sal mul = le Ka lil = lid õit = se = da. Kui

ih = ka = des ma näeksin, Kui aa = sab hal = ja = wad, Ja

rõõmsast' sin = na läek = sin, Kus lil = led õit = se = wad.

2. Sest tule, kaunikene, Tee õitsma õunapuud, Siis laste  
ihkamine Saab laulaks muudetud. Oh tule ja too meile Mii  
palju roosiseid, Ja palju kirkikütte Ja kuku linduseid!

Nach Christian Adolph Overbeck.



## 23. Mein kuu õitseb ju.

Alles neu macht der Mai.

Clawalt.

Rahwawiis.

1. Mei-u kuu õit-seb ju, Teeb, et rõõmsast' lau-lab juu

Tõ-ta-ke hal-ja-le, Pärge pu-nu-ge! Päi-ke hiilgab

i-lu-sast', Ma-sab hait-wad ma-gu-sast'; Linnu laul,

far-we hää!, Koostab met-sas sääl.

2. Nõnda me rändame halja-õitswa-metsasse, Mis on nüüd ehtinud, Pärast talwe ööd. Siis sääl waitfel hallikal Wana pärna warju al Istume, puhkame, Kui me wäsi-me.

3. Siin ja sääl wälja pääl Kus me ilal läime tääl, Kõik on nüüd rõõmustud, Mai kõik ehtinud. Loomu hiilgus ellaste Soojendab meil südame, Sest et Mai meile sai Ring uut elu tõi!

Nach Hermann Adam von Kemp.

## 24. Siin istun ma murul.

Hier sit' ich auf Rasen.

Hõõmfaste.

Rahwawiis.

1. Siin is-tun ma mu-rul ja lil-le pärg pääs, ja

lil-le pärg pääs; Siin laulgem nüüd lahkest', siin laulgem

nüüd lahkest', Runni e-ha täht hiil-gab ja õh-tu meil käes.

2. Sest inimlik elu ∴ läeb rutemalt weel; ∴: Kui wankri all rattad, kui wankri all rattad, Wõib olla, et homme on kinni mo feel.

3. Sest noppigem õiel'gi aegsaste tääl, ja aegsaste tääl, Ja ärgem siis koormakem, ärgem siis koormakem Muresid nooruse põlwele end pääl!

## 25. Sa lillikene põllu pääl.

Du schöne Lilie auf dem Feld.

Parajalt ja pikkamiisi.

Saksa rahwawiis.

1. Sa lil = li = ke = ne põl = lu pääl, Kes sind nii e = hi =

tand, Sa nõn = da kal = lis eh = tes sääl Mo

sil = ma et = te pann'd?

2. Kuis kannab walged riided ja Kui kuldse õhu sees, Et Salomoni ilu ka Ei kesta sinu ees?

3. Sind Jumal tõstis mulla seest, Kus oled peidetud, Ja saadab bösel inglilest, Kui maailm uinunud.

4. See peseb puhta kättega So ehel ellaste, Ja pleegib sooja päik'se kä' So kuube, kaunike.

5. Seft, lillikene, wälja pääl Sa näitad mulle tõest', Et Jumal kannab ülewel Suurt muret kõige eest.

## 26. Mo süda, ole rõõmus nüüd.

Geh aus mein Herz und suche Freud.

Rõõmsalt.

Rahwaviis.

1. Mo sü = da, o = le rõõ = mus nüüd, Et Tu = mal ja = gab

kau = nid hüüd Sel rõõm = sal sui = sel a = jal. Waat,

ro = hu ai = ad õit = se = wad Sa i = lu = saš = te

fo = su = wad, Nüüd kõi = gis pai = guš lai = al, Nüüd

kõi-gis pai = gus lai = al.

2. Mets paksust' lehte lautab, Maa rohkest' rohtu kasvatav,  
 On kõigil kaunis näha. Kõik lillikesed õitsevad Ja kaunikesed  
 kasvavad; ∴ Nii võtab Jumal teha. ∴

3. Kõik linnud pesitellewad Ja oma laulu ajavad, Ja Loojat  
 kiita püüdwad: So kõpik, lägu, lõoke, So tuuakse ja warblane,  
 ∴ Et metsad vastu hüüdwad. ∴

Nach Paul Gerhardt.

## 27. Kui ilus on wäljas.

Wie schön ist's im Freien.

Löbusalt.

Fried. Ludw. Nemil Kunzen.

1. Kui i = lus on wäl-jas, kui kõik on jo hal = jas nii

met-sad kui mäed! Kus ar = mas on seis = ta ja

päe-wa käe' pais = ta ja mait-s-ta kõik hääd!

2. Kui põefaste wilus ja lillede ilus me puhkame weel, Siis kergib meil süda ja unustab häda, ning rõõmus on meel.

3. Siis kaugemal' läeme ja lilled, mis näeme, neid nopime säält, Ja edasi käies ja maastikuid süües, säält tõstame häält.

4. Siin tõuseb ja waub, säält mälgub ja kaub üks laineke jões, nii waikselt ja mõttes, ja edasi tõttes end kautab wees.

5. Säält ossa pääl liigub lind lauldes ja liigub, ei muretse ka, Et toidust tal oleks, ehk puudust tal tuleks, waid rahul on ta.

6. Siin p'ole meil wahti, siin kõigil on mahti end rõõmusta weel; Ei pruugi siin raha, kõik lilled, mis näha, meil osaks on tääl!

Nach Joh. Gaudenz von Saalis Seewis.

## 28. Kui oleks üsna paljas maa.

Wenn hier nun kahler Boden wär.

Kaunis elawalt ja tugewaste.

J. A. Peter Schulz.

1. Kui o = leks üs = na pal = jas maa, Kus puud nüüd seis' = wad

pääl, Siis 'po = leks il = ma nal = ja = ta Ei poolt nii i = lus



sääL. Siis 'po=lets meise üm=ber küll Ei puud ei of=sa=



lest, Ei wä=he=mat=gi warju mul Siit lä=hel=sin ma tõest'.

2. Küüd ma, kui kala mere sees Siin elan rõõmuga, Puud kasvavad mo silma ees, mul oksad üle pää. Ei wõi neid ükski arvata, Neid väga palju sääL, Ja kõit on haljad, paksud ka, Kui katus maja pääL.

3. Ka püüdwad rikkad alati küL metsa ehita, Ja nõnda pikilaiuti Puid wälja istuta; SääL seatafs' pikka ribasse Nii targu taimed, puud, Siis mõtlewad küL ifige: Küüd mets meil istutud!

4. Siis tuleb kõrner kääriga, Kes neil on palgatud, Ja sirgeldab weel nõõriga, Ja lõitab mõnda puud; See mets on päris nalja töö, Mis käärid kärpinud, Ei meie metsa sarnane, Mis Loojast ehitud.

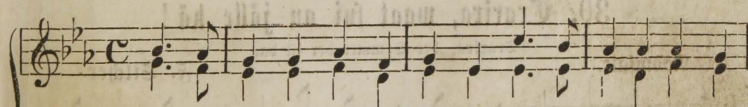
5. Küll paron istub padja pääL Ja tentsil uks ees, Ka würstid kõrge järge pääL, Ja meie metsa sees Siin palja külma mulla pääL Jah, siin me istume; Meil rõõm on omast metsast tääl, Ja Loojat täname!

Nach Matth. Claudius.

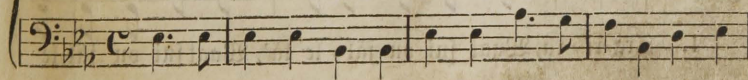
## 29. Jumal kõige Loomu sees.

Südamelikult ja tafaselt.

Joh. F. Reichardt.



1. Rõõmsast' is=tun ma siin murul, Lookswa jõ=e kal=da



pääl, Kuhu kõrgest tornist kostab Kauge kirku kel-la hääL.

2. Kel, ja hüüad selle nimet, Kes mul armas südames, Kes teeb kõigis paikus imet, Ilma haljaks ehtides.

3. Ojad hüüdavad hiljufeste, Et ta ehiv heinamaad; Rooji lilled, pääwa paiste, Isa heldust näitavad.

4. Kelluke, et hüüa pääle! Sest mis oleks Lemata Elust rõõmust kasu mulle, Kui ei Teda tunnets ma!

5. Homikul, kui õilmed, lehed Kuldsest kastest hiilgavad, Siis ka mooga linnu hääled Taewa poole tõusevad.

6. Kui jo õhtu kätte jõudnud, Nään Ta waitse walguse, Kus kõik tähed hulgal nõudnud Paistma meile taewasse.

7. Hiilga Isa film mo teele, Kosuta kõik merd ja maad; Paista õnne põllu pääle, Kaitse ka kõik magajad.

8. Sinust rõõmu rohkest leian Kewadise ilu sees; Sinu wäge wälja näen, Tormis ning ka tuuledes.

9. Misk ma ei pea rõõmustama? Lemal' laulma südames? Pilwed, tuuled, pifse hääled On jo armsa Isa käes!

10. Kes ka kõrbes kalju koopas Oma armu ilmutab; Sügawamas furnu hauas Elu õhku õhutab!

Rach Joh. Georg Jakobi.

### 30. Trarira, waat sui on jälle kä!

Adämsfalt.

Trarira, der Sommer der ist da.

F. Silcher.

1. Tra-ri-ra, Waat sui on jäl-le kä', Waat sui on jäl-le



kä'! Sest mõtkem wälja töt'ta Ja ju = wet wästu, wötta,

Ja, ja, ja, Waat, sui on jäl = le, kä'!

2. Trarira n. n. e. Et tõskem laulu hääle, Siis ärkab suwe jälle, Ja, ja ja n. n. e.

3. Trarira n. n. e. Müüd suwe mõitu jaanud Ja talwet kautanud, Ja, ja, ja n. n. e.

4. Trarira n. n. e. Müüd talwe wangi pantud, Meil suwe jälle antud, Ja, ja, ja n. n. e.

### 31. Linnuke oksa pääl.

Böglein im hohen Baum.

Paraja liifumisega.

1. Lin = nu = se of = sa pääl Eht küll nii wäi = te tääl,

Et waewalt näeb, Lau = lab nii ke = nas = te, Et rah = was



rõõmsas = te Kuu-la = ma jääb. Kuu-la = ma jääb.

2. Lillik'sed kewabel Tuhandil karwabel Sitsewad tääl; Kes nüüd neist mööda läeb Ja nende ilu näeb :: Rõõmustab sääl! ::

3. Westi, et weere sa Langewa lainega Drusse mäält; Rõit, kes jään'd jänusse, Tõttawad ojale :: Soowad kõik säält. ::

4. Mõttelge järele, Kes kõik nii targaste Ette meil toon'd? Linnufest, Lillikfest, Viikawat lainekest :: Sumal kõik loon'd! ::

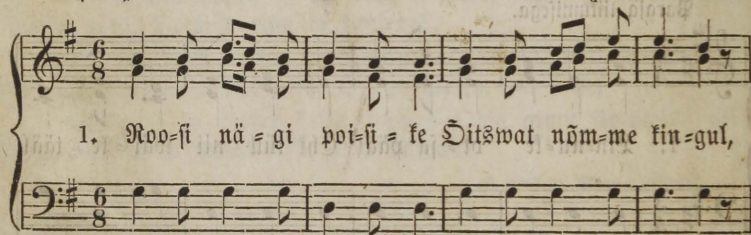
Nach Wilhelm Sey.

### 32. Nõmme roos.

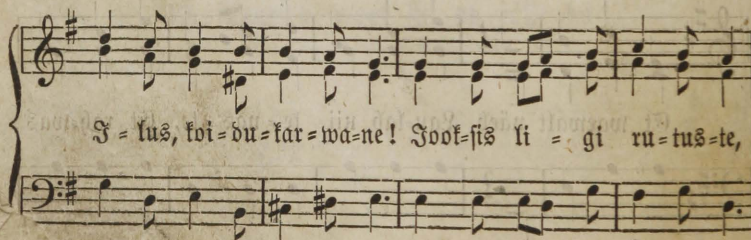
Saidenröslein.

Parajalt.

G. Werner.



1. Roo-si nä = gi poi-si = ke Sitswat nõm-me kin-gul,



S = lus, toi = du = kar = wa = ne! Soof-sis li = gi ru = tus = te,

Waa-tis suu = rel rōd-mul Roo-si = kest, nii pu = na = ne,

Roo = si nõmme fin = gul!

2. Ütles pois: ma murren sind, Roo-si nõmme kimgul! Was-tas roos: ma haawan sind, Et pead kaua meeles mind, Kui teed waewa minul! Roo-sike nii punane Sitsed nõmme kimgul!

3. Ja see kuri poisike Murdis roosi nõmmest; Poisik haawas roosike, Ei t'al aitnud oig'mine, Lundis walu nobest'. Roo-sike, nii ellake, Miks nii haawad kibest'?

Nach Wolfgang von Göthe.

## Süigise ja talwe laulud.

### 33. Waat, süigise meil.

Der Herbst beginnt.

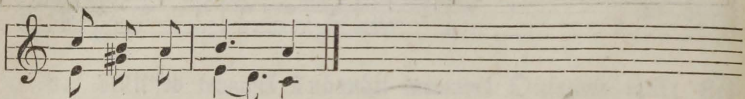
Parajalt.

F. L. Nemil Kunzen.

1. Waat, sü = gi = se meil ju = ba tä', Tuul rii = sub le = hed jo



puu = dest. Kõik lin=nuk'=sed läin'd o = ma teed, Paul ka = dun'd



nen=de = gi suu = dest.

2. Ka karjased on kurwad, et Jo mööda suwe ja ilu; Sest kaebades ja kurbtuses Kõik jät'wad wälise elu.

3. Kuu paistab sääl see metsa pääl, kui waike furnute walla, Ja udu weel nii waike teel Sääl tõuseb pilwede alla.

4. Sa sügise meel üksine Müüd näitad närtsimist, kadu; Meel kurwaks läeb, kui ainult näeb Siin wilu wihma ja udu.

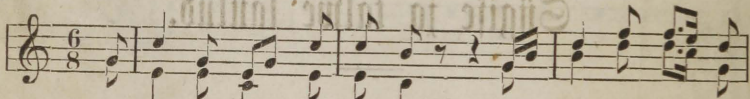
5. Et südames mul haledus Ja himmu ära siit rutta, Siis oleks hea, kui saaksin pea Siit õnsal kewadil' töt'ta!

Nach: Herrn. Adam von Kamp.

### 34. Jo langewad kõik lehed.

Das Laub fällt von den Bäumen.

Paraja liikumisega.



1. Jo lan-ge = wad kõik le = hed Müüd ma-ha puu-de



päält) Kõik e = lu ja ta tä = hed Meed kauwad siit ja



säält. Kõik e = lu ja ta tä = hed, Need kauwad siit ja säält.

2. Kõik linnud laulsi'd metsas, Nüüd vaikne mets ja maa,  
 :: Sest arm ja rõõm on otsas, Ei linnud laula ka. ::

3. Arm tuleb üksford jälle Meil uue aastaga, :: Siis kuu=  
 luss' rõõmu hääle Siin uuest' õiskama. ::

4. Sest tere, talw! kes tõt'nud, So katte puhas, uus; :: Sa  
 ilu meilt küll mõtnud, Sa idu hoiad truu! ::

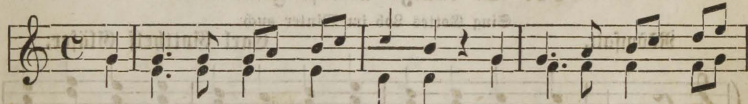
:: Nach August Mahlmann. ::

### 35. Kuis hingad sa nii waga.

Wie ruhest du so stille.

Tasaste ja mitte wäga pikkamiisi.

August Harder.



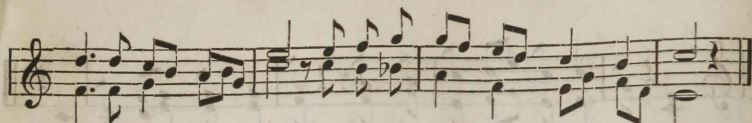
1. Kuis hin-gad sa nii wa-ga So wal-ge kat = te



ta = ga Mei' kal = lis e = ma, Maa! Kuis jäänud lau = lud,



wi = led, Kõik su = we kir = jud su = led, Sa kõik so



õitsew e = he ka? Ja kõik so õit = sew e = he ka?

2. Nüüd uinud sa nii paljas, Ei tallekesti wäljas, Söö enam orus, mäes; Eht linnud küll ei laula, Ei mesilased lenda, :: Sa siiski ilus uinudes! ::

3. Kõik oksad wirmendawad Ja tuhat sädet näewad Mo filmad siin ja sääl; Kes on so woodi teinud? So waiba walmis-tanud, :: Sind kenast' armas ehtin'd tääl? ::

4. See helde Isa kõrgest Sind ehitanud järgest' Ei maga, uinu Ta. Sest jää nüüd rahu sülle, Ta wõtab ükskord jälle :: Kõik uuest' elul' ärata'! ::

5. Kui kewadised tuuled Siin puutuwad so uuled, Siis noore ilu sees Sa seisad pruudi ehtes, Oh Maa! ja õilmes, lehtes :: Siis jälle meie filma ees! ::

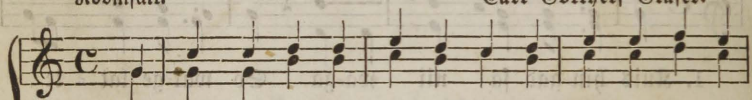
Nach Friedr. Adolph Krummacher.

### 36. Et laulge kiitust Jumalal.

Sing Gottes Lob im Winter auch.

Röömsfalt.

Carl Gotthelf Gläser.



1. Et laul-ge kii-tust Ju-ma-lal, Kes on nii hel-de



hea, Et war-jab kül-mal talwe a'al Kõik seemned, taimed pea.



2. Ta katab pehme lumega Meid kinni ellaste, Et külma  
neid ei wõi puutuda, Nad hing'wad waifseste.

3. Sest kiitke Loojat talwel weel, Kes on nii helbe, truu,  
Et katab warblast katukssel; Ta hool on otsatu.

4. Ta juhatab t'al järgest' ka Siin ja säääl terakest, Ei jätta  
ilma toiduta Ei üht'ki linnufest.

5. Sest tõsttem lauldes Loojal weel Ka talwel oma häält,  
Kes saadab meid siin rahu teel Ja annab rõõmust meelt!

Nach Wilhelm Hey.

### 37. Oh männipuu.

Paraja liikumisega.

D Tannebaum.

Saksa rahwawiis.



1. Oh männi=puu, oh männi=puu, Kui truud on si = nu



le = hed! Sa haljäd ik = ka mei = e maal, Nii hästi sui kui



tal = we a'al. Oh män = ni = puu, oh män = ni = puu, Kui



truud on si = nu le = hed!

2. Oh männipuu, oh wännipuu, Mul wäga meelepärast;  
Kui tihti jõulus laua pääl Mind oled rõõmustanud sääl! Oh  
männipuu, oh männipuu, Mul wäga meele pärast!

3. Oh männipuu, so lehed ju Mind taht'wad õpetada, Et  
andwad lootus, kindel meel, Meil troosti, jõudu igal a'al! Oh  
männipuu so lehed ju Mind seda õpetawad!

## Waese lapse laul.

### 38. Üks waene tatarlatseke.

An einem Fluß der tausend Schoß.

Barajalt ruttu.

Kahwawiiš.  
Ueskirjutamus 3.



1. Üts wae-ne tü = tar = lat = se = te Ist' jö = e kal = da



pääl, Ja si = ni sil = ma sil = si = we, Mu ba = les' u tun sääl.

2. Ja sõus ille-jatifu Ja wišas jöese, Ja hüüdis: armas  
ätife! Oh tuule, welleke!

3. Üks jöe kõrre ära näi See latse wain sääl; Näi kui  
tä ikkun päiwell, Siis hales läts ta meel.

4. Mis wäga armas lošefe? Näi aegsast uut ja! Et kaiba  
muul meel, Muu wõim, Siis aitan ma."

5. "Kui wäga hära!" ütles ta, Waa! muul tema pääl,  
"Kes wäga wõim, Siis aidata Kui Jumal ühi sääl!"

6. "Kui seon paljast künkafest, See om muu näni haud, Ja  
ka wäga wõim, eest' Mat' jögi äti juud."



7. „Tat kizki kange wete keerd, Sääł weli temat näi Ja appi töt tal mööda weert, Ra tema põhja wai'!

8. „Nüüd ole waeste majan ma, Ja kui mul aiga käen, Siis tötta siia murega Ja iku filmaween!

9. „Sa ei pea'ikma latseken, Ma ole esan sul, Sa oled waga swamen, Sest oled armas mul.“

10. Siis enda manu latsekest, Wött helde rikas mees; Tat pääst siis leina rööwidest Ja ehit lenambas.

11. Siis rikka lauan söie ta Ja jöi ta peekri seest. Hää rikas ole kiidetu, See auusa teu eest!

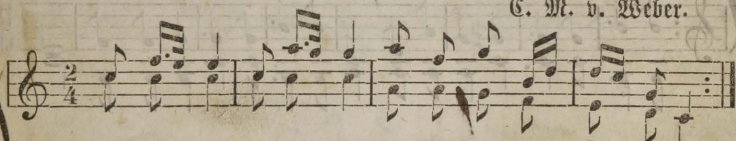
Nach Casp. Friedr. Lossius.

## Küttide ja metsa laulud.

### 39. Röömus meel.

Frischer Muth.

C. M. v. Weber.



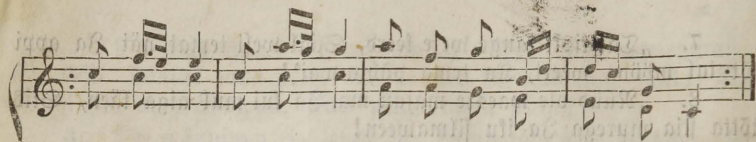
Röömus meel on meil weel Seltiks mei-e e = lu teel.  
Mu = re = ta, waewa = ta, Läh'wad päewad len = nu-ga.



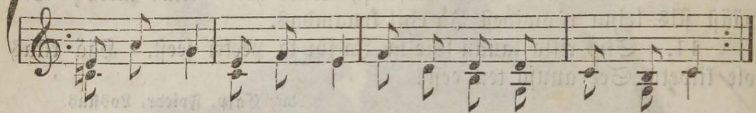
Lä-na siin ja homme sääl Mets on meil öö = ma = jaks tääl.  
Laul ja mäng meid röömustab, Söprus õn = ne suu = ren = dab.



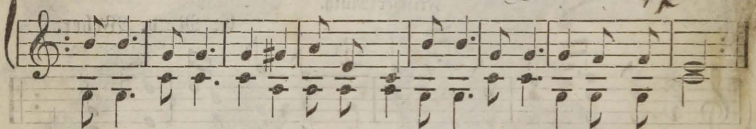
(Laulud kolme ja nelja häällega.)



Rõõmus meel on meil veel Seltsts mei-e e = lu teel!  
 Mu-re = ta, wae-wa = ta läh'wad päewad len = nu = ga!



La la la la la la la la la la la la la la la.



### 40. Müüd üles, jäägrid.

Auf, Waidmann, auf.

Clawalt.

G. C. Grosheim.



1. Müüd ü = les, jääg = rid, walw = sas = te! Waat'
2. Müüd ü = les, jääg = rid! waa = da = ke, So



tae = was ju = ba si = nab; Rõik tä = hed kus = tun'd  
 jä = nes lip = pab wõsas, Ra ted = re fut = ru

päi = te = ne Jo lä = bi puu = de pu-nab! Jo  
tuu = lut = se, Ja mõ = tus met = sas pe-sas, Ja

lä = bi puu = de pu-nab! Sõ ko = le = dus on  
mõ = tus met = sas pe-sas. Waat, koer jo kõr = wad

möö = da läin'd Ja lö = u laul kõik ärk = saks tein'd: Müüd  
kif = ki a'ab, Meil tä = na roh = ket saa = ki saab: Müüd

jääg-rid, ja = hi = le! Müüd jääg-rid, ja = hi = le!  
jääg-rid, ja = hi = le! Müüd jääg-rid, ja = hi = le!

## 41. Oh mets.

Im Walz.

C. M. v. Weber.

Parajalt.

1. Oh mets, oh mets, Oh mets, oh mets; Sa  
 2. Maailm, maa-ilm, Maa-ilm, maa-ilm, See

i = lus haljas mets, oh mets, oh mets, Kus kostab hääl, Kus  
 te = na, suur ja lai maailm, maailm, Mis näeb me film, Mis

kos = tab hääl, Kus vastu kos = tab hääl, Kus vastu kos =  
 näeb me film, On mei = e pä = ralt köif, On mei = e pä =

tab hääl, Sää l he = li = seb laul ja ka sar = we hääl, Sää l  
 ralt köif. Kui kōn = ni = me laul = des siin lus = ti = ga, Kui

he-ki = seb laul ja ka fartwe hää! Mii lus-ti = list' wai-ke =  
 konni = me laul-des siin lusti = ga, Siin kõ = la-wad wästu

se met-sa pääl, Mii lus-ti = list' wai-ke = se met-sa pääl  
 meil' mets ja maa, Siis kõ = la-wad wästu meil' mets ja maa!

Jah  
 Ja

Jah sääl, jah sääl, Mii armsast' kos-tab hää!, Mii  
 Ja, ja, Ja, ja, Siis kõ = lab mets ja maa, Siis

sääl, jah sääl,  
 ja, Ja, ja,

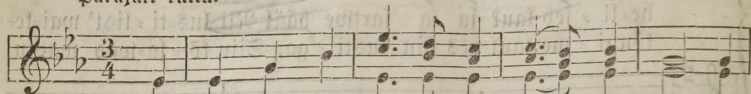
armsast' kos-tab hää!  
 kõ = lab mets ja maa!

## 42. Kord läksid kolm jahimeest.

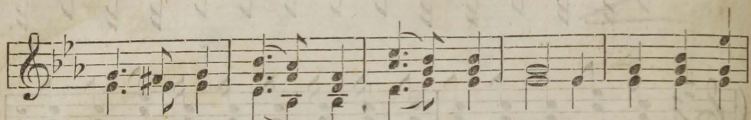
Es gingen drei Jäger.

Rahwawiis.

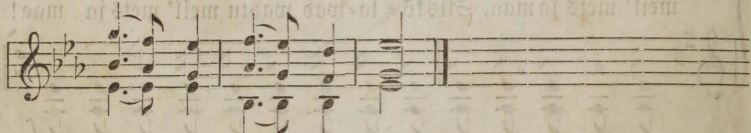
Parajalt ruttu.



1. Kord läk = si'd kolm ja = hi = meest luu = ri = ma, Ja



tahtsi'd üht hir = we ta = ba = da, Ja tahtsi'd üht



hir = we ta = ba = da.

2. Nad magama männa all uin'siwad :: Ja imelist und  
sää! nägiwad. ::

Es imese unenägu:

3. Ma nägin nüüd unes, et pöösa seest :: Hirw ülesse kargas  
minu eest. ::

Leise unenägu:

4. Ja kui ta säält pöösa seest wälja läks, :: Siis andsin tall'  
püssiga pliks ja plaks. ::

Kolmanda unenägu.

5. Kui nägin nüüd hirwe maas siplema, :: Siis puhusin  
röömsaste sarwe, trara! ::6. Kui nõnda sää! rääkswad kõik need kolm, :: Siis jooksis  
hirw mööda, kui tuisi ja tolm! ::7. Ja enne kui jäägrid weel teda näin'd, :: Siis oli jo  
hirw, kus seda teist, läind. ::

Nach Ludwig Uhland.

# Reisi ja lahkumise laulud.

## 43. Küll tuhatkordse häälega.

Mit hunderttausend Stimmen ruft.

Sammu wiisl röömsaste.

1. Küll tu-hat-kord-se hää-le-ga, hur-ra, hur-ra, hur-  
 1. Nüüd hüütaks'ü-le il-ma-maa, hur-ra, hur-ra, hur-

ra! }  
 ra! } Sest mingem kit-sa kambri seest, Ja lä-bi haljaist

wäljadest. Nüüd röömsas-te, rööm-sas-te hur-ra õis-ka-

des: Hur-ra, hur-ra, hur-ral-le-ral-le-ra, hur-ra, hurra, hur-

ral-le = ral-le = ra! Me rän = da = me rööm = saš = te

hur-ra õis-ka = des.

2. Kuis hülgab maailm ilusast', hurra, hurra, hurra! Kuis lehk'wad lilled magusast', hurra, hurra, hurra. Ka böpik hüüab põõsa päält, Sest lastem kuulda laulu häält: Me laulame, laulame hurra õiskades: :: Hurra, hurra, hurrallerallera :: Me laulame laulame hurra õiskades.

3. Kui on meil süda rõõmu täis, hurra, hurra, hurra! Siis tuleb meele mänguviis, hurra, hurra, hurra! Kui kalafesed wetes sääl Ja linnukesed oksa pääl; Siis mängime, mängime hurra õiskades: :: Hurra, hurra, hurrallerallera :: Siis mängime, mängime hurra õiskades.

4. Kui soldatid siis sammume, hurra, hurra, hurra! Ja läh'me haljal, utidule, hurra, hurra, hurra! Sääl sõja wõitu wõitleme, Kui waprad mehed wahwaste; Me wõitleme, wõitleme hurra õiskades :: Hurra, hurra, hurrallerallera :: Me wõitleme, wõitleme hurra õiskades.

5. Kui wiimaks hüütaks': kodu kõik, hurra, hurra, hurra! Et oisas mängu, lusti käik, hurra, hurra, hurra! Siis kodus uue hoolega Tööd teeme rõõmsa meelega. Jah teeme, jah teeme tööd rõõmsa meelega :: Hurra, hurra, hurrallerallera :: Me teeme, me teeme tööd rõõmsa meelega.



## 44. Et laulgem veel wiimast kord.

Wohlauf noch gesungen im trauten Verein.

Lõbusalt.

1. Et laulgem veel wii = mast kord sõb = ru = ses

loos, Mul tääd=ma=ta ku = hu mind saa = dab mo

loos! Sää ter=weks, mo õit = se = ja õu = e = ke, weel, Sest

wõe = ra = le maa = le nüüd ki = pub mo meel! Sää

(Laulud kolme ja nelja häälega.)

ter = wels, mo dit = se = ja du = e = le, weel, Geseft

wde = ra = le maa = le nüüd ki = pub mo meel, mo

meel! Su = wal = le = ra, ju = wal = le = ra, Su =

wal = le = ral = le = ral = le = ra, Su = wal = le = ra, ju =

wal=le = ra, ju = wal=le = ral=le = ral=le = ra!

2. Ka päikene taewa all seisma ei jõe, Käib mered, maad läbi, mis meie ei näe; :: Ka lainegi lahtub siin tuttawast ra'ast, Ja tuuled need tormawad läbi kõig' maast :: (kõig' maast). Suwallera n. n. e.

3. Ka linnuke ruttawa pilwega läeb Ja wõeral maal kodu- maa laulusid lööb; :: Mii rändan ka mina küll mitmelgi maal, Kui rändaja ema, see päikene sääl :: (päif' sääl). Suwallera n. n. e.

4. Sääl linnu laul tuttawalt terwitab mind, Kes kodumaast sinna on pestitan'd end; :: Sääl lehtab ka lilledõht magusast' mull' Mis tunle hoog sinna on sõundenud küll :: (on küll). Suwallera n. n. e.

5. Sääl linnud mo isamaad tunnewad eel, Mo armastust awaldab lilleke weel; :: Kui armastus minuga ligi siit läeb, Siis armjaks ka kauge ja wõeras maa jäeb :: (jah jääb). Suwal- lera n. n. e.

Nach Justinus Kerner.

## 45. Silmawet ma olen.

Thränen hab' ich viele

Galedalt.

Saksa rahwawiis.

1. Sil=ma=wet ma o = len pal = ju küll walan'd, Et ma I = sa = ma = ja, kus ma mu = re = ta e = lan'd, Sä = tan

fiit pean lahku = ma; } Kodumaa sust lahkun nüüd, Wõeraks  
kurwa meele = ga; }

jääb mull' si = nu/hüüd, Sest nüüd Su=ma=la = ga jää!

Sest a = de, a = de, a = de, Sest a = de, a = de, a = de, Sest nüüd

Su = ma = la = ga jää!

2. Jumalaga, roosid ajas, ja lilled, Mis mull' armsad aasa pääl! Ei mõi mina enam teid, minu kallid, Harida ja kasta säääl. Armsad lilled, minuga, Nutte, täna lahkun ma, Jumalaga jääge ka! :: Sest ade, ade, ade :: Jumalaga jääge ka!

3. Jumalaga, teie õitsewad väljad, Kus ma wihtu sidunud! Jumalaga, metsjad, lepikud haljad, Kus ma wilus istunud! Mäed orud, siit maailm, Ei näe enam teid mo film! Jumalaga jääge kõik! :: Sest ade, ade, ade :: Jumalaga jääge kõik!

4. Jumalaga! hüüan haledal meelel, Kõigil' tutwail', sõpradel', Kodumaal' ja oma armsal' keelel' Wiimast korda filmaweel! Pimedaks mo ümber läeb, Ja mo süda raskets jäeb. Jumalaga jääge kõik! :: Sest ade, ade, ade :: Jumalaga jääge kõik!

Nach Hoffman von Fallersleben.

## 46. Kül läbi maa ja metsa.

Durch Feld und Buchenhallen.

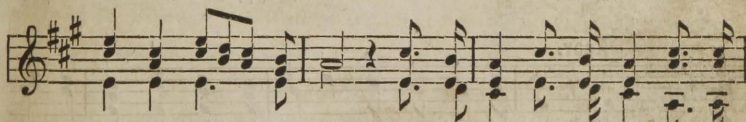
Quartilfult.



1. Küll lä = bi maa ja met = sa Lään laul=des lus = ti=



ga, Ei rõõm saa sel = lel ot = sa, Kes



rut=tah rei = si = ma! La la la la la la la la



la la la la la la la la la la la la la la



la, Ei rööm saa sellel ot = sa, Kes ruttab rei = si = ma.

2. Kui loidu piire paistab, Maailm veel waitust täis, Siis reissija jo haistab, Kui magus õilme hais, La la la n. n. e.

3. Sääli lüübritates Meil reisi laulu lööb, Ja koitu kuulutates Jo läbi õhu läeb, La la la n. n. e.

4. Küll lend'wad pilved kõrgest' Ja linnud usinast', Me mõted aga järgest' Weel käiwad kiiremast', La la la n. n. e.

5. Pilw langeb wihmas maha, Lind laugub pesale, Et mõtted, laulud lähe Siit kunni taewasse La la la n. n. e.

Nach Joseph von Eichendorff.

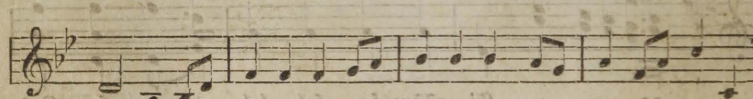
## 47. Kui keegi ühe reisi teeb.

Wenn Jemand eine Reise thut.

Ühepr.

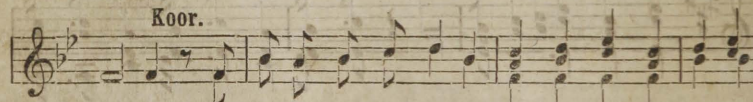


1. Kui kee = gi ü = he rei = si teeb, Siis wõib ta pal = ju



rää = ti', Sest warsti kät = te kübar, lepp, Ja a = lus = ta = sin

Koor.



täi = ti. See o = si wä = ga häs = ti, wä = ga häs = ti, wä = ga



hästi, mis sa tein'd, Et rää = gi weel mei = le, kus o = led täin'd!

2. Ma käisin esmalt põhja pool, Kus külm, kui tuli põles;  
Sääl mõtlesin: ei, omal maal Mul palju parem oles. See oli  
wäga hästi, wäga hästi, wäga hästi, mis sa tein'd, Dh räägi  
weel enam, kus oled käin'd!

3. Gröönlandi rahwas rõõmsaks sai Mind oma kohas  
näha; Mull' ulge traani juua tõi, Mis mitte ma ei taha. See  
oli wäga hästi n. n. e.

4. Säält läksin jälle Mehhiku, weel kaugem, kui siit Ruhja,  
Ja tegin kotil' suure suu, Eht leian kulla kuhja. See oli wäga  
hästi n. n. e.

5. Oi, oi kuis wõib küll inime Nii tühja plaani teha. Ei  
leidnud ma säält midage, Mo kott jäi sinna maha. See oli wäga  
hästi u. n. e.

6. Siis palju külma kostiga' Ma kõhtu täita püüdsin, Ja  
otsekohe postiga Asia maale sõitsin. See oli wäga hästi n. n. e.

7. Sääl Mogul on üks wägew mees Ja helbe, rikas hästi,  
Ja tark; tal olid silmad wees, Et hammast wälja kisti. See oli  
wäga hästi n. n. e.

8. Hm, mõtlesin, mis aitab küll Siis wägew Mogul olla,  
Kui temal otse nii kui mul, Wõib hamba walu tulla. See oli  
wäga hästi n. n. e.

9. Siis trahtri papal' rehnungi Ma warsti ära maksin;  
Säält jälle otse Bengali Ja Hiina maale läksin. See oli wäga  
hästi n. n. e.

10. Ka Otaheti, Japani Ja Ahwrikasse sõitsin, See tee  
pääle palju linnast' Ja inimest' leidsin. See oli wäga hästi n. n. e.

11. Kõik leidsin just kui meie pool, Ja majade pääl paarid,  
Kõik rahwas nii kui meie maal, Ja just niisamma narrid. See  
oli wäga paha, wäga paha, wäga paha, mis sa näin'd, Dh ära  
enam räägi, kus oled käin'd!

Nach Mathias Claudius.

## 48. Jää Jumalaga, isamaa.

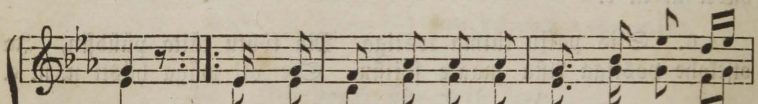
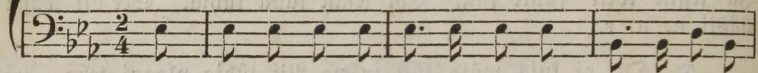
Nun ade, du mein lieb' Heimathland.

Lilgutatud.

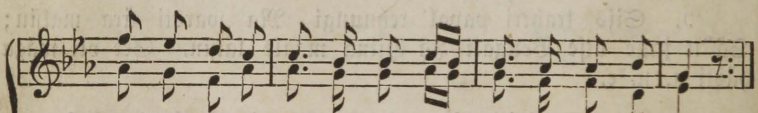
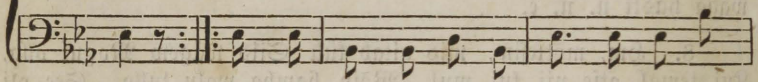
Saksa rahwawiis.



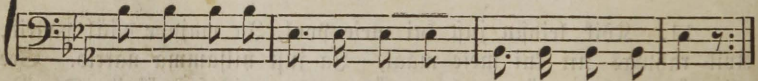
1. Jää Ju=ma=la=ga, i = sa=maa, Jää Ju=ma=la=ga  
Et wõeral' maale lä=hen ma, Jää Ju=ma=la=ga



nüüd! Sest ma lau=lan kur=wa mee=le=ga, Suu=



fü=da=me=ja kee=le=ga: Jää Ju=ma=la=ga nüüd!



2. So taewas, põllud, heinamaad, Dh armas isamaa, Mull' palju rõõmu tegewad, Dh armas isamaa! Jumal täab, et ma sind armastan Ja siiski lahkuma sust pean, Dh armas isamaa!

3. Sa, armas jõgi, saadab mind, Jää Jumalaga nüüd! Et lahkun, see teeb kurwaks sind, Jää Jumalaga nüüd! Drust sammeldanud kivi päält, Säält tõstan wiimist korda häält: Jää Jumalaga nüüd!



## 49. Kallis kodumaa, so pääle.

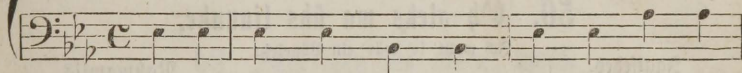
Kaunis pikkamisi.

Traute Heimath meiner Lieben.

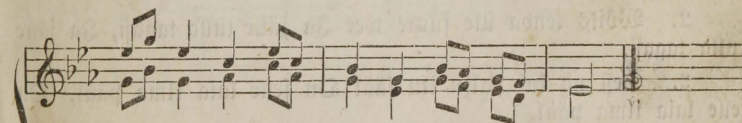
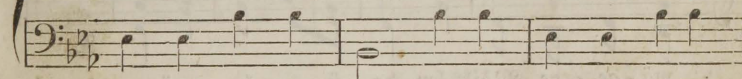
Fried. Burchard Bencken.



1. Kal-lis ko = du = maa, so pää = le Mõt-len  
 2. Wai-ne kü = la, mis nii wa = ga Hal = ja



- sa = gest' sü = da = mes. Meel saab rööm-saks, siiski  
 wõ = sa war = jul jääb; Wai = ke tu = ba, kuis nii



- jäl = le, Du mo sil = mad nu = tu wees.  
 wä = ga I = gat = sen so jä = rel tääl!



3. Mis mul noorest röömuks oli, sin, Pääud mo filma ees;  
 Küla karja kella heli kõlab weel mo kõr.

4. Unenäus sõuan sagest' kodu katusa tiigi pääl; Pui-  
 tan õunu õunapuudest, Maitzen mõnda märja sääl.

5. Kustutan ka oma jänu Isa kodu kaevu seest; Käin sääl  
 mööda metsa käänu, Kus sain warju kuuma eest.

6. Millal näen sind, männik, jälle Küla wainu kalda pääl,  
Kus on kuulda õhtu eele Laste lahke laulu hääle?

7. Millal näen sind, kirik, jälle Oma kõrge torniga, Kunas  
kuulen kella hääle? Müüd teist kaugel olen ma!

8. Kodumaa, mul kõige parem, Soowin üksford südames,  
Olgu hiljem ehk ka warem, Hingata so hõlma sees!

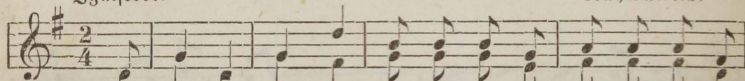
Nach Joh. Gadenz von Salis Secwis,

### 50. Oh oleks ma üks linnuke.

Ich wollt' ich wär' ein Vögelein.

Igatsedes.

Rahwawiis.



1. Oh o = leks = sin üks lin-nu = ke, Wõiks len-da ü = le



mä = ge = de, Wõiks len = da ü = le mä = ge = de.

2. Wõiks lenda üle suure wee Ja jälle tulla tagasi, Ja jälle  
tulla tagasi.

3. Sest oh kui palju ilu sääl On selle laia ilma pääl, On  
selle laia ilma pääl.

4. Sest tahaksin hää meelega Tad kõikis paikus waadata,  
Tad kõikis paikus waadata!

### 51. pölvad Jumalaga, majake.

Oh wohl, du stilles Haus.

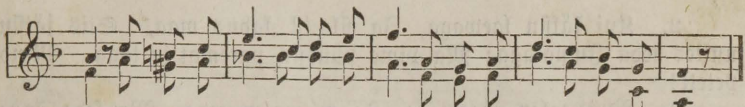
Galedalt.

ahsuma

Rahwawiis.



1. Müüd Ju = ma = la = ga, maja = ke, Suft mei = e kurwalt lah = ku =



me; Me sõu-a-me siit kauge-le : Jää termeks, tuttav ko-ha = le !

2. Müüd Jumalaga, armas maa, Kus võisin rõõmustada ma; Sa kasvatasid, katsid mind, Ei unusta ma tial sind !

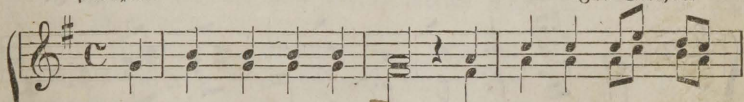
3. Ka Jumalaga, sõbrake! Kui päike ka ei paistage, Ma mõtlen siiski sinu pääl; Mo suurem rõõm sa olid sää! !

4. Kui üksford jõuan tagasi, So arm mul hoiat alale; So arm mind üksi rikkaks teeb — Kõit muu mo meelest tühjaks jääb.

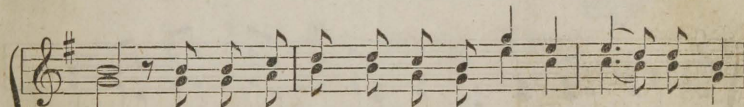
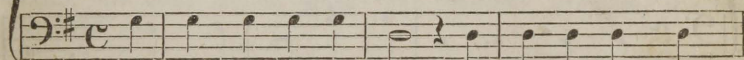
## 52. Mis teen ma waene mees.

Parajalt.

Fr. Silcher.



1. Mis teen ma waene mees, Siin võera rah = wa



seas? Ma o = ma maa ja rah-wa ma-ha jät = sin, Ma



loot=sin õn=ne, see-ga en=nast pet = sin, Kus on see nüüd?



2. Kui lätsin laewaga Ja filmist kadus maa, Siis jätsin nuttes teda Jumalaga; Ma pime püüdsin paremat jo taga. Mind peteti!

3. Nüüd olen waewaga Ja mitme murega Ma seda õnne põlwe tühjalt nõudnud, Ja paljas wiletsus on kätte jõudnud, See on mo pall.

4. Mo kallis kodumaa, Ei ma sind näha saa! Hing haige, ihu lõpeb mures ära, Ma wõera rahwa sekka suren ära. Kes nutab mind?

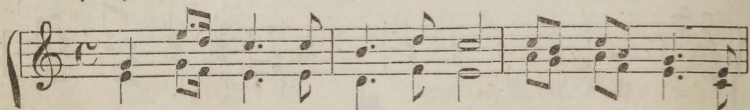
5. Mo wennad ühtlase, Oh ärge uskuge, Kui petis keel teil' wõerast püüab fiita! Oh õnnis see, kes eluaega wiita Wõib kodumaal.

A. Malm.

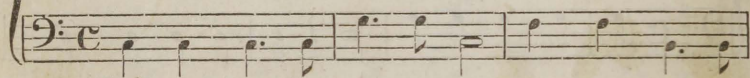
### 53. Minu armas Cestimaa.

Parajalt ruttu.

3. 3.



1. Mi = nu ar = mas Ces = ti = maa, Kus ma sündin'd,



ka = sun'd o = len, Pi = ka a = ja pä = rast tu = len,



Te = re = tan sind rõõ = mu = ga: Te = re ka,



te = re ka, mo ko = du = maa!

2. Kena on ka võeras maa, Kuu käisin mööda ilma, Palju ilu puutus silma, — Armastust ei leidnud ma. Tere ka, tere ka, mo kodumaa!

3. Sind ma ihkan himuga, Sinu metsad, wäljad, jõed, Külad, majad, wennad õed, Seisid meeles lõpmata. Tere ka, tere ka, mo kodumaa!

4. Emakeelt nüüd kuulen ma; Oh kui sulab kuuldes süda, Päästetud on keele tida Võerast murdest korraga. Tere ka, tere ka, mo kodumaa!

5. Seie jään ma elama, Runni surma wari katab Minu silmad, siis mind matab Oma sülle kodumaa. Tere ka, tere ka, mo Eesti maa.

R. Matm.

## 54. Nüüd Eesti wennad rõõmuga.

Wägetwaste.

A. Methfessel.

1. Nüüd Ees-ti wen-nad rõõ-mu-ga. Kõik wä-ge-was-te

laul-gu, Laul ol = gu mei = e i = sa = maa, Kõik maailm se = da

kuul-gu, Kõik maa-ilm se = da kuul-gu!

2. Sind isamaa me kiidame Ja laulame so süles; Truust wannume sull' kindlaste :: Et sa meid pead üles! ::

3. Mei' laulu hääl käib kõrgeste, Du väga kalliks peetud, Ja iga waper Gestlane :: Saab sõber, wend siin hüütud! ::

4. Ei ole kuzgil ilma pääl Teist niisukest maad leida, Gest wõtku ikka meie hääl Tall' kiidulaulu näid'ta.

5. Sind armastame, kodumaa, Sull' truuits tah'me jääda, Ei taha surma hädas ka So äraandjaks saada.

3malistud meestekoorid.

## 55. Homme tuleb teele minna.

Morgen müssen wir verreisen.

Parajalt.

Fr. Silcher.

1. Homme tu = leb tee = le minna, Lah = tu = mi = se kord on

kä, Kurwalt neid, kes armsad meile, Jumala-ga jä = ta =

me, Su=ma=la = ga jä=ta = me.

2. Mäe päält, kus maantee kallab, Waatame weel tagasi,

Näeme küla viimast korda, ∴: Astume siis edasi. ∴:

3. Aga lähed talw kord mööda, Iduab jälle kewade, Siis  
kui linnud jälle teele ∴: Walmistama hakkame. ∴:

4. Rõõmuga siis lööme lendu, Roju poole tõttame. Sõbrad,  
jüda kipub ifka ∴: Wana armsa pesasse. ∴:

R. Malm, nach Hoffm. von Fallerleben.

## 56. Waat', taewas on selge.

Die Luft ist so rein.

Lustilikult.

1. Waat', tae=was on sel=ge ja hal=jas kõit maa, Oh

e = ma = ke, lu = ba mind rei = si = ma ka.

2. Ma seun oma selki ja marsin siis sääl, Repp käes ja pamp  
seljas, sulg kübara pääl.

3. Ma reisin siit Riiga ja kaugemal' weel, Hää meistrite  
juures ka hakkas siis tööl'.

4. Küll emake õhtult mul mõtlema jäeb: Kes teab, kus mo  
pojuse waewa nüüd näeb?

5. Siis koputab kijas üks lustilik mees, Ja warsti on  
reisija kambri' sees.

6. Oh emake, tere! — nii priske mul weel? — Ja raputan rõõmuga raha ta eel.

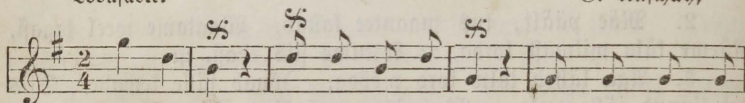
7. Mo amet on auus, toob siise mul küll, Saan warsti ka meistriks — mis rõõm on siis sull!

Nach Koch.

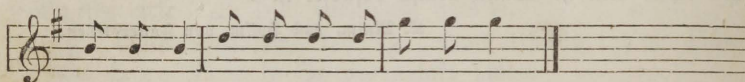
### 57. Kaanon nelja häälele.

Lõbusaste.

G. Anshütz,



Rõõmus meel an=nab jõu=du tööl', Sest siis i = gal



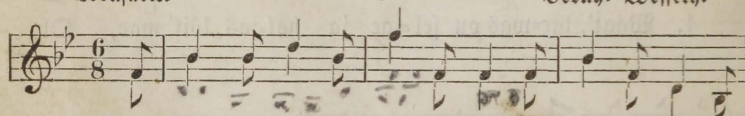
a = jal sa o = ma tööd tee rõõ=mu=ga.

### 58. Waat', päik'se walgus kutsub meid.

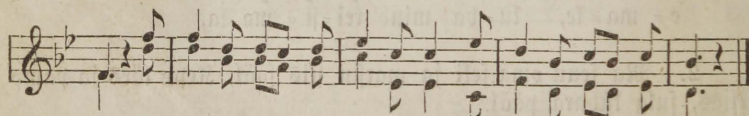
Lõbusaste.

Wohlauf, es ruft der Sonnenschein.

Bernh. Wessely.



1. Waat', päik'se wal-gus kutsub meid Maa-il = ma rän-da =



ma. Sest rei=st-gem ka rõõmsast nüüd küll ü=le wee ja maa!

2. Ei jõgi jää siin seisama, Waid woolab würgaste. Et tuule tõttu kuule sa? Ta tormab järgeste.

3. Kuu tõnnib sinna, tänna tääl, Ja päike pääl ja all, Käib mägede ja mere pääl, Wäsimust 'pole tal.



4. Ja inime, miks ikka sa Nii nukralt nurka jäed? Et ole kõbus kõndima, Siis palju ilmas näed.

5. Kes täab, kus õitseb sinu õnn, Sest otsti hoolega; Waat', päewad warsti mööbas on, Siis ära wiivita.

6. Las' kartus, mure kaduda, Sest Jumal igal pool; Ei Ta sind jäta ait'mata, Sest looda Tema pääl!

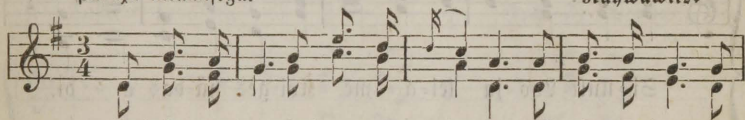
Nach Ludwig Tieck.

## 59. Kui Jumal tahab armu heita.

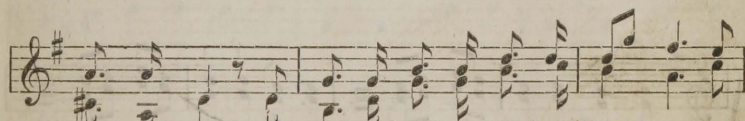
Wem Gott will rechte Gunst erweisen.

Paraja liikumisega.

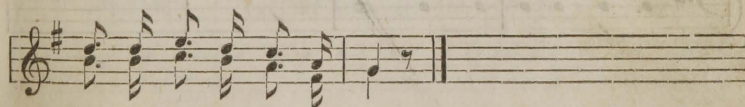
Rahwawiis.



1. Kui Ju-mal ta-hab ar-mu hei-ta, Siis saa-dab mõnda



rei-fi pääl; Sell' ta-hab o-ma i-med näid'-ta Küll



met-sas, me-res, wõe-val maal.

2. Sää! ojad jooksiwad mäe ladwust, Ja lõud kõrges laula-wad: Eks mina pea ka suurest rõõmusest, Nii laulma, et kõit kuulewad.

3. Sää! saan ma Issa heldust maitsta, Kes linnud, lilled, metsjad, mäed, Ja maad ja taewast tahab kaitsta; — Ta ligi on, kus iial läed!

Nach Joseph von Eichendorff.

## 60. Pärast tormi sõuame.

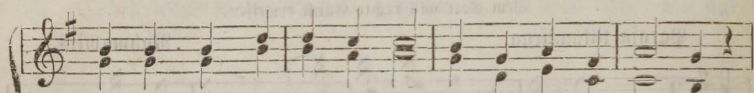
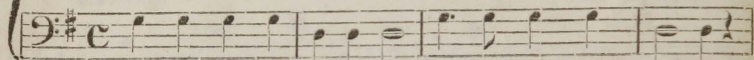
Nach dem Sturme fahren wir.

Tõsise käiguga.

Rahwawiis.



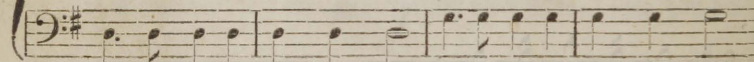
1. Pärast tor-mi sõua-me sul-gešt' lain'test lä-bi,



Si-nult Loo-ja lei-a-me Kõi-ges hä-das a-bi.



Kiit-kem Teda jü-da-mešt, Meie ai-nust a-bi-meest!



Kris-tus, Kõ-rie, oh mei-e juu-re jäe!



2. Kuida hirmsa häälega Lained laialt jõudwad! Kusgilt tormi tuulega Ei näe abi jõudwad! Üks on öösel ometi, Kes meid walwab alati! Kristus, Kõrie, meil ligi ole sa!

3. Waat', kui wõt'wad silma ees Tähed, kuu end peita! Murrab tüür meil tormi sees, Kust siis päästmist leida? Üffi aga Issandalt! Näete eha tähte jäält? Kristus, Kõrie, Meist kangel' ära jõe!

4. Üksford wiimse häda sees Tule awitama, Kui pean surma lainetes Elu lõpetama! Aita mind siis armuga, Issand, usu käega! Kristus, Kõrie, Oh siis mo juure jõe!

Nach Joh. Dan. Fall.

## 61. Kui jo kuu meil paistab.

Bei der stillen Mondeshelle.

Tasaste, parajalt.

Joh. Fr. Reichard.

1. Kui jo kuu meil pais-tab tae-was, Wõt-kem sõu-da

rõõmsaste Sõge mööda wäit-ses laewas E = da = si ja

ta = ga = si.

2. Laenuke, sa lähed, tuleb Silma maasti, purjuta; Sõele, sa teeks meil' oled, Mängides meid kannad ka.

3. Pole karta kusgil wiga, Ehk küll silman kaugele; Lehwil, tuul sääl pöösa taga, Lapsed õhtul laulage!

4. Rahu, rõõmu meie elul' Uuu ei kuld küll anna tääl; Olgem omaga siin rahul, Siis on rõõmu järgest' meil.

6. Loomu ilu armastates Sõigust, hädust ihate, Tasa, kui ses laenukeses, Lõpeb siis te wiimne tee.

Nach Joh. Georg Jacobi.

## 62. Waat', päike nüüd.

Die Sonn' erwacht

Parajalt.

C. M. v. Weber.

1. Waat', päike nüüd on tõu-se-nud, Ja e-hib kõit o-

rud ja mäed. Mis magus õht ja õil-me leht! Sa,

kul-de-ne päi-ke, kõit teed!

2. Sest rõõmuga ja lauluga Maaailma nüüd tõttame teel,  
Ja rändame maast meresse, Sa, päikene, kõnnid meil eel!

Nach F. A. Wolff.

### 63. Mere waikus. Sügaw waikus wete üle.

Tiefe Stille herrscht im Wasser.

Pikkamisi ja ühetasa.

Sü-gaw waikus we-te ü-le, Me-ri sei-sab liif'-ma

ta. Mu-re = ga näeb lae = wa = sõit-ja Merd kui

peeg-li o = le = wa. 'Po-le tuu = le õh = fu

tun-da, Surma wai kus hirm-sas = te. Ei ka me-re pinnal

u = len = da Lii = gu = ta üks lai = ne = fe. Gõthe.

### 64. Onnelik sõit. Waat' udu jo lahkuh.

Die Rebel zerreißen.

Kaunis elawalt.

Waata', u = du jo lah-kuh ja tae-was läeb selgetks, Tuul

pääs-tab nüüd pae-lust, mis wan-gis = tas meid. Waat',

tuu = le hoog töt = tab Ja mad = rus fa ruttab Nüüd

wir=galt, jah wirgalt: Nüüd lai = ne jo lii = gub, Laew

e = da = si lii = gub, Ma näen ju = ba maad, Ma

näen ju = ba maad. Göthe

# Hommiku laulud.

## 65. Isa, mina elan jälle.

Vater, also leb' ich wieder.

Rühaltult, mitte väga pikkamisi.

J. F. Reichardt.

1. I = sa, mi = na e = lan jäl = le, Näen So päifest, tä = nan

Sind! E = lu o = led hoidnud mulle, Et võin rõõ = mus = ta = da

end'. Sest ma kii = du lau = lu = ga Ta = han Sind nüüd ü = len = da.

2. Länu laul, et tõuse üles, Lauka ühes loomuga; Lauka lindudega ühes, Tõsta häält nüüd tuulega. Kiitke, kes lõik loonud tääl, Ja ka kaitseb pimed vööl.



3. Isa kõrges, Sind ma tiidan, Ime's paunes kummardan,  
Et So helbust iika maitzen, Ja Sult palju armu saan! Ei mind  
häda äratan'd, Uni on mind uinutan'd.

4. Looja, Isa, see on tõest' Sinu nimi igawest'! Aita mind  
siis Dmast wäest Armasta' Sind südamest! Aita kunni elan ma,  
Wagast' So ees elada!

Nach Karoline Rudolphi.

## 66. Müüd hommikut meil' kuulutama.

Wald prangt, den Morgen zu verkünden.

Piffamisi.

W. A. Mozart.

Müüd hommikut meil' kuu=lu = ta = ma Koit en = nast ju = ba

loob; Dö pi = me = dus peab ta = ga = ne = ma, Sest päi = ke

wal = gust toob. Kui tõu = seb wal = gus mei = e

(Lautub kolme ja nelja häälega.)

wai-muſ, Siis pe = ab ka = du = ma kõiſ tui = muſ: Oh

kal-liſ walguſ, tõt = ta fa, Kõiſ wai = mu tuimufſ ka = o =

ta, Kõiſ wai = mu tui = muſſ ka = o = ta. J. Chr. Fulda.

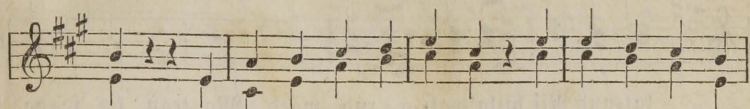
## 67. Nüüd öö jo läinud mööda.

Die lange Nacht entfliehet.

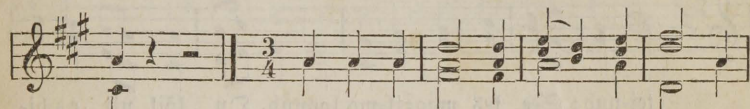
Tõſſelt.

Üſſitub hääd.

1. Nüüd öö on läi = nud möö = da, Päew haſ = kab tu = ke =



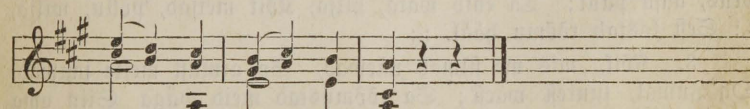
ma, Sest päi-ke näi-tab ju-ba End koi-du pu-na-



ga. Oh te-re, kal-lis päi-ke-ne, Ei



u = nus = ta meid ii = al = ge, Ei u = nus =



ta meid ii = al = ge.

2. Kõik häa meil' tuleb kõrgest, Kus walguis lõpmata, Kus tähed hiilg'wad järgest', Sääal meie kodumaa. Siin pime's orus kõnnime, ∴; Säält kõrgest saame walguse. ∴;

3. Oh Isa, saada maha Meil' oma õnnistust, Et wõime ikka näha, So pale walgustust. Sest tõsta oma palget, Sa ∴; Me pääle oma rahuga! ∴;

Nach Krummacher.

## 68. Jo õõ on möõda tõtnud.

Die Nacht ist mir entschwunden.

Parajalt.

G. W. Fint.



1. Jo õõ on möõ-da tõt = nud Ja kuld = seb wii = rud



kat-nud Nii hiilg'walt o = rud, mäed. Ma tean, kes se = da



tei-nud: See, kes maa-il-ma loonud, Du kõik nii e = hi =



tan'd, Du kõik nii e = hi = tan'd!

2. Ta laseb päikest paista Ja lilled kaunist' haista Mäes, orus, aasa pääl; Ta ehib wara, hilja, Kõik metsad, põllu, wilja, :.; Sest kostab rõõmu hää. :.;

3. Kõik, mis me silmad näewad, So armust meile saawad, Oh Jumal, suurest wäest; Sa rõõmustad meid wäga Siin oma annetega :.; Nii rohke armu käest. :.;

4. Et meid nii wõtad kaitsta, Kõik hääd meil' annad maitsta, Siis wõta tãnu meilt; Tee wagaks meie meeled Ja kuule laulu hääled, :.; Kui ingli laulu häält. :.;

Nach G. W. Fint.

## 69. Elu hallik, Sinu poole.

Dir, o Duell voll Guld und Segen.

Lappelikult.

L. Reichard.

1. E = lu hal = lik, Sinu poo = le Tõstan sil = mad ü = le =

we=le; Sü-da-med ja käed nüüd nõudwad, Si-nu poo=

le töt'=ta jõud-wad, Kel-le tii-wad kat=si'd meid

Ra=hu u = nes lä = bi viid.

2. Waata, Isa, armust jälle Oma laste tänu pääle, Kes nüüd ast'wad Sinu ette, Andwad endid Sinu kätte: Ole nende kaitseja Selgi päewal armuga.

3. Mis me So käest palume, Seda annad heldeste, Guam kui me loodame, Mõistame ja ootame, Sest So arm on otsata, Restab ilma lõpmata!

70. *So täht'e kuldne selgus.*

Die Sterne sind erblichen.

Kaunis pikkamisi.

J. Gerßbach.

1. So täht'e kuldne selgus Du ä-ra kus-tu-nud; So

hiil-gab koi-du walgus, Dö ä-ra ka-du-nud.

2. Veel on kõi wait ja waga, Küll orus, mäe pääl; Kuid kuuluf' okste taga Söpiku laulu häääl.

3. Ta auu ja kiitust laulab Maailma Isandal', Kes maad ja mered hoiab Siin oma õnne all.

4. Ta dö on mööda saatnud, Müüd lapsed ärgake! Ja et Ta teid on kaitanud, Sest rõõmsast' tänage.

Nach Hoffm. von Fallerleben.

71. *Oh lapsukesed, ärgake.*

Rõõmsaste.

J. F. Reichard.

1. Oh lap-su = ke = sed, är = ga = ke, Waat', ju = ba tõus = nud



ü = les = se See foi = du täht sääl tae = wa pääl, Et ol = ge



ärk = fast' ü = le = wel.

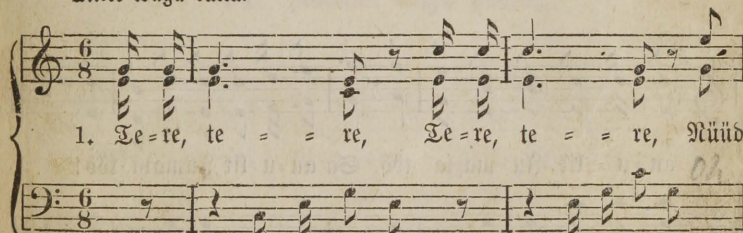
2. Waat', päike oma paistuses, Kui kuningliku auu sees  
Maailma ehiv ilufast', Toob maha õnne, õnnistust.

3. Sest tere, armas päikene! Ei so ees kesta pime öö. Me  
südamesse paista ka Ja pimedusest puhasta.

## 72. Tere, tere.

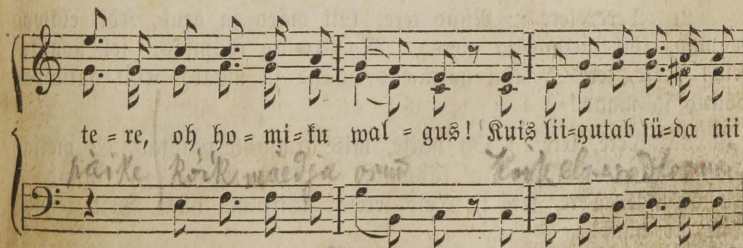
Guten Morgen.

Mitte wäga ruttu.



1. Te = re, te = re, Te = re, te = re, Müüb

Te = re, te = re, te = re, te = re,



te = re, oh ho = mi = ku wal = gus! Kuis lii-gutab sü-da nii

*päike rõõk mäedja oov kirkel...  
miseramuseste paistab Et...*

rõõm=fast' mo rin = nus; Ma tõs=tan nüüd sil = mad so  
*metset ja mered* *teretan rõõmsast sel*  
*Kosub ja kasvab kõik tuuled ja linnud ja*

pais=tu = se pool! Te-re, te = re, Te-re, te = re, Sa  
*hõimikutest* *kõik*  
*lilledki maal* *Tere, te-re,* *Tere, tere, Sa*

au = u = lik Ju = ma = la töö, Sa au = u = lik Jumala töö!  
*haljavad põllud ja maad*  
*teretab kõiki mu maal.*

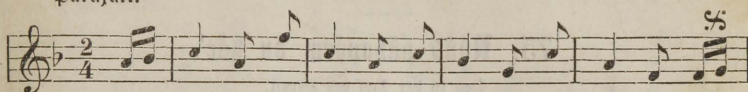
2. Tere, tere :: Nüüd tere, kõik mäed ja orud, Kõik elavad loomad, kõik metsad ja mered, Ma teretan rõõmsast' sel homikul teid! Tere, tere :: Kõik haljavad põllud ja maad, Kõik haljavad põllud ja maad!

3. Tere, tere :: Oh päike, mis armsaste paistab, Et metsas ja väljal kõik kosub ja kasvab, — Kõik tuuled ja linnud ja lilledki tääl. Tere, tere :: Teid teretab kõiki mo hääl, Teid teretab kõiki mo hääl!



## 73. Kaanon kolme häälele.

Parajalt.



Müüd ha = ka = kem päe = wa = töb röö = mu = ga pääle Ja



ait = kem ka li = gi = mest hä = da sees tee = le, Siis röömu toob

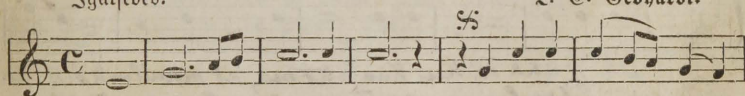


õh = tu ja ma = gu = sat und.

## 74. Kaanon nelja häälele.

Igatsedes.

L. C. Gebhardi.



Sind Ju = mal kii = da = me, Sind Issand tä = na = me



Sind tä = na = me, Sind tä = na = me. Sa o = led Jumal



i = ga = west', Meil' andsid e = lu o = mast suurest hel = du = sest.

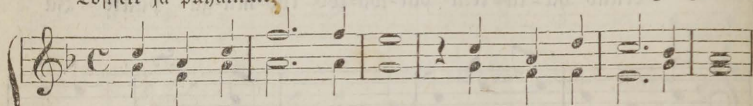
# Pühapäewa hommikul.

## 75. Nüüd pühapäew on käe'.

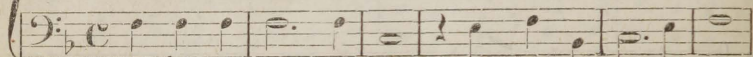
Das ist der Tag des Herrn.

Tõsiselt ja pühalikult.

3. 3.



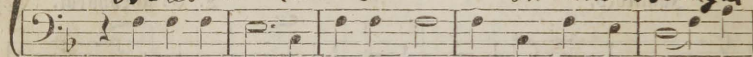
1. Nüüd pü-ha = päew on käe', Nüüd pü-ha=päew on läe'!



Ma teda kumardan Ma teda kumardan  
Nüüd wallal taewaske, Nüüd wallal taewaske,



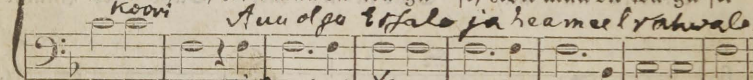
Ma olen üt-si wälja pääl, Kus kuuluts fir' = fu  
Nüüd Tellekannu On kuulolaingli!



Oh pühaöö! Kui kuuloks ma, et maailm kõik ka  
Nüüd selge ja öiete, Ma olen patust



kel-la hääl, Kõik muu on wa-gu = se, Kõik muu on wa-gu-se.



minuga sind oleks teinuan, sind oleks teinuan  
wallale, Tõel rõõmu oo su sel, Tõel rõõmu oo su sel.

2. Siin põlwil kumardan ;: Oh magus hirm! kui kuuloks  
ma, Et nägemata minuga ;: Ka palju palwel on. ;:

3. Mo üle taewaske ;: Nii selge on ja öiete kui läeks ta  
praegu wallale ;: Issanda päew on see! ;:

## 76. Nii püha, waikne, waga.

So feierlich und stille.

Piffamiisi.



1. Nii pü=ha, waik-ne, wa = ga, Kui tä = na il = ma



pääl, Mo sü=dames ka ol = gu Iis=sanda päewal tääl.

2. Müüd kir'ku kellad hüüdwad Küll kaugel, ligidal, Ja kõiki kutsta püüdwad Nuu andma Jumalal'.

3. Kes siis ei mitte tõttaks, Kui kuuleb seda häält? Ja armu, elu wõtaks Sääal oma Iisfandalt?

4. Waat', usu täht sind saadab, Kui tarfu wõeral maal, Et süda julgest' waatab Üles Iisfanda pääl'.

5. Kõik ilma lust ja walu Sääal sinust kaugel' jäeb ; Hing aga rahu, elu, Iisfanda juures näeb!

Nach Aug. Gebauer.

## Õhtu laulusud.

## 77. Oh armas ja õnnistud õhtu

Willkommen o seliger Abend.

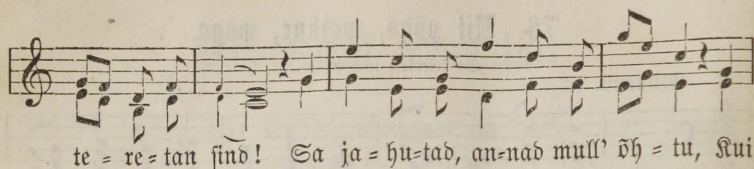
Parajalt piffamiisi.

Saksa rahwa laul.

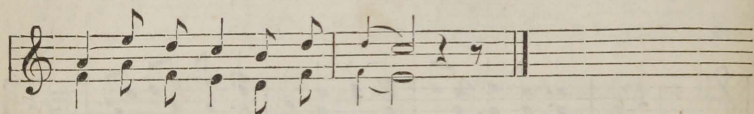
W. G. Becker.



1. Oh ar-mas ja õn = nis = tud õh = tu, Ma rõõ = mu = ga



te = re = tan sind! Sa ja = hu = tad, an = nad mull' õh = tu, Kui



päe = wa töö wae = wa = nud mind.

2. So waihes ja lehkawas wilus Kõik raskust ma unustan  
tääl, So lahkemas looduse ilus, Täis tänu mo süda on weel.

3. Siis armsaste, sõbrade kaenlast Säääl haljawa õuna =  
puu all, Weel õnnistan wandujat waenlast, Hääd rahuka soowides tal'.

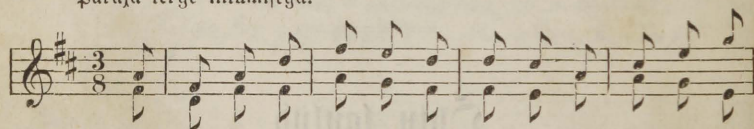
4. Sest tere, oh õhtu täis heldust, Sa kingid neil' wäsinuil'  
und. Sa awad meil Eedeni õndsust, Sest on see üks õnnistud tund.

Nach Frik von Ludwig,

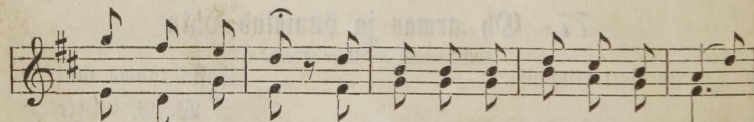
## 78. Säääl wajub jo päikene maha.

Dort sinket die Sonne im Westen.

Paraja ferge liikumisega.



1. Säääl wa = jub jo päi = ke = ne ma = ha Ja u = jub kuld



pais = tu = se sees, Pea pei = dab end of = sa = de ta =



ha, Pea õit = se = wad õu = na = puud ees.

2. Ka kellad jo õhtule hüüdwad, Kes wäsinud, hingama läeb, Ja karjad jo kodu pool' püüdwad, Kus katufse warjule jääb.

3. Sää! künnimees põllult jo tõttab, Müüd waiaks jääb metsas ja mäes, Ja udu nii tassaste katab, Mis õitjes siin päikesel käes.

4. Nii jahutaw, waike ka olgu Mo wiimine õhtu, kui läen Siit ilmast, — oh Isa! siis anna, Et rahus So hõlmasse jäen!

Nach E. H. Schwabe.

## 79. Müüd kuldne päike tõtta.

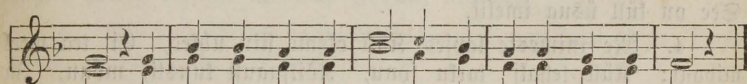
Fahr wohl, o goldne Sonne.

Rahuliste ja tasa.

J. F. Reichardt.



1. Müüd kuld-ne päi-ke, töt = ta! Sa rut = tad ra = hu



le; Mo sil-mad ka siis kat = ta Weel ra-hus u = nes-se.

2. Et filmad rasked mulle, Mo laulu kuule weel: Mei' üks teist näeme jälle Siin, ehk sääl üleweel.

3. Siin all, kui unest tõuseb Mo mullast leha weel, Siis rõdmustades waatab Mo pääle kõrgest sääl.

4. Kui aga surma tiivad Mind une asemel Siit ülesse võlwiivad, Säält waatan siis so pääl.

5. Ja tänan siis sind päikest Kõig' armsa päiwe eest, Mis maa pääl sinu läikest Mull' osaks saanud tõest'.

Nach Friedr. Rückert.

## 80. Kuu on jo tõusnud üles.

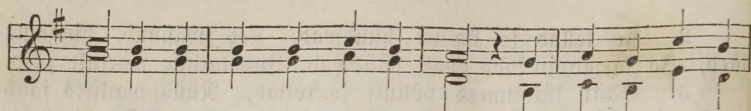
Der Mond ist aufgegangen.

Kaunis pilkamise ja tasa.

J. A. P. Schulz.



1. Kuu on jo tõus-nud ü = les, Ja tä = heb tae = wa



kül-jes Jo hiilg'wad i = lu = fast'. Mets sei=sab wai' ja



ta = sa, Ja waikefelt mööda aa=sa Jo tõuseb u=du i = me=list'.

2. Kuis on maailm nii waga, Ja ämarikus aga Kõik jäänud hingama? Ta on kui rahu tuba, Kus päewa waewa juba Kõik wõime ära unusta.

3. Waat, kuu säält paistab nõnda Kui näitaks poolelt enda, Du siiski ümarik! Nii palju asju näeme, Mis üle naeratame: See on küll üsua imelik.

4. Me inimeste lapsed Küll oleme siin uhked, Ei tea weel midagi; Küll tehaks' tarfu sõnu, Kõikfugust kunsti, mõnu, Ja läeme siiski tagasi.

5. Seft Jumal armu anna, Et wõime tähes' panna So suurust öiete; Las' meid siin lapses saada Ja Sinust rõõmustada, Kui waga lapsed järgeste.

6. Kui wiimaks wõtad tõt'ta Ja siit maailmast wõtta Meid waike surmaga; Siis wõta pärast waewa Meid oma juurde taewa, Oh Issand Jumal, armuga.

7. Nüüd, wennad, woodi heitke, Ja Temas rahu leidke, Dö läinud wiluts jo. Meist kaitsku Jumal häda, Meid lasku rahus maata, Ja meie haiget naabrit ka!

Nach Math. Claudius.

## 81. Waat', jo päike weereb sääl.

Seht, die Sonne sinkt in's Meer.

Piffamist.

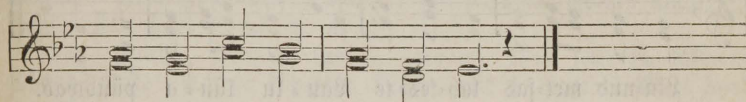
Hans Georg Nägeli.



1. Waat', jo päi = ke wee = reb sääl, D = rud, põl = lud



tüh = jad tääl, Kõik nüüd tõtt'wad ru = tus=te



D = ma ko = du ra = hus = se.

2. Oma inglid saadad Sa, Isa, meid sin kaitsema, Julgest' õffel hingame Inglise warjul waiseste.

3. Kes on ärkwal filmawees, Sessel' näit'wad unenäus Inglise taewa ilusust, Toowad troosti, finnitust.

4. Läh'wad ükskord igawest' Wäsin'd filmad finni tõest', Oma waimu anname Isa siis so hoollele.

5. Kui siit pärast lahkumist hakkab hommik igawest', Siis meid, Isa, wõta sa Oma juurde armuga!

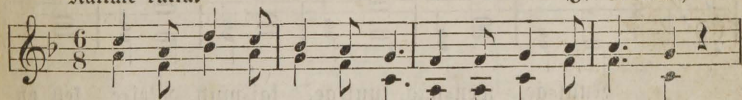
Nach Ernst Anschütz.

## 82. Kaste langeb jahutes.

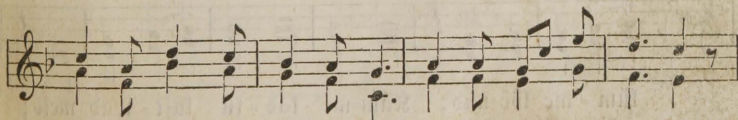
Kühl und labend sinkt der Thau,

Rattuke ruttu.

3. Gersbach.



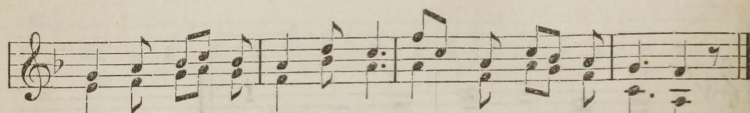
1. Kas=te lan=geb ja = hu=tes Ma=ha mu=ru pää=le;



Kar=jas kuu=luf' röö=mus=tes Kas=te lau=lu hää=le;



Wi-le el = gib el = las-te, Sh-tu kel-lad hüüdwad,



Lin-nud met-sas lah-kes-te Lau-lu lüü-a püüdwad.

2. Pea wiimse wiiruga Peidab päike ennast; Weel end rõõmsa meelega Liigutab kõik kenast'. Lauldes tött'wad wainule Ditselised seltsil; Päewa waewa, raske Unustakse õlgil.

3. Magus rahu töttab nüüd Wastu usinaile; Hääd on hing'da pärast tööb, Uni õnneks neile. Kel on puhast süda, see Unub rahu süles; Hommik uuel' rõõmule Aratab meid üles.

4. Kui meil langeb päifene Wiimist korda maha, Wagu siis uinume Ja me saame näha Üksteist jälle Eedenis, Kus ei ole waewa; Nõnda rõõmsast' lahkudes Tõttame siit taewa.

Nach Friedr. Voigt.

### 83. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud.

Hört ihr Herren, läßt euch sagen.

Lahfelt pikkamisi.

Saksa rahwalaul.

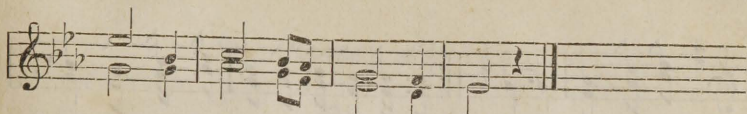


1. Kuul-ge, wen-nad, kuul-ge, kai-mud, Mei-e kell on  
Mei-e hool ei wõi meid hoi-da, Sumal ük-si



küm-me löb-nud; Küm-me käs-fu käst-wad meid;  
wõib meid kaitsta. S-sa lasz, meid ar-mu-ga





Uit = ku Ju = mal täi = ta neid!  
Ra = hus vö = sel hin = ga = ta!

2. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, Meie kell on üksteist löönud: Üksteist jüngerit truuiks jäi'd: Sumal hoidku lang'mast meid! Meie hool ei wõi n. n. e.

3. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, Meie kell on kaksteist löönud: Kaksteist aega lõpetab: Mõtse, mis ta õpetab! Meie hool ei wõi n. n. e.

4. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, Meie kell on üks jo löönud: Minus Sumal taewas sääl, Kõik ta hooleks olgu tääl! Meie hool ei wõi n. n. e.

5. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, Meie kell on kaks jo löönud: Kaks teed on meil kõigil eel. Issand, wii meid õigel teel! Meie hool n. n. e.

6. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, Meie kell on kolm jo löönud: Kolm on üks, — oh kuule loom: — Issa, Poeg ja püha Waim! Meie hool ei wõi n. n. e.

7. Kuulge wennad, kuulge kaimud, Kell jo neli ära löönud: Põld on nelja-sugune; Kuis jo süda inime? — Tõuske üles, ärksaks saage, Urge enam wiivitage: Dö on lõpnud, — tõtate Tänu andma Issale! Meie hool ei wõi n. n. e.

## 84. Waatke, kui päike end peidab.

Seht, wie die Sonne dort sinket,

Hõõmsaste ja wähe ruttu.

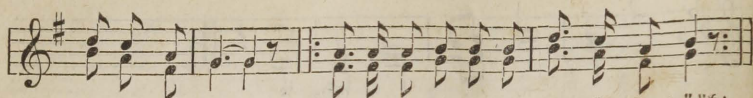
Sassa rahwa laul.



1. Waatke, kui päi-ke end pei = dab Met-sa = de ta-ha jo



sääl! Kel-lu = ke õh = tu = le hüü = ab, Kuulge, kui  
(Laulud kolme ja nelja häälega.)



ar-mas ta hääl. ∴ Hüüa, mo kel-lu-le, rõõm-sas-te pääl! ∴;



Hüüa, kes vä-fi-nud tööl, Ma-gu-sal' u-ne-le bööl!

2. Mängides tött'wad nüüd karjad, Tasaste lehtab jo tuul;  
Eha maailma jo warjab, Jõudkem siis kodugi pool! Hüüa, mo  
kellute n. n. e.

3. Tere, oh majake, väike! Täna on lõpetud töö; Kui jo  
näen tähtede läike, Jõuab meil vaikine öö. Hüüa, mo kellute n. n. e.

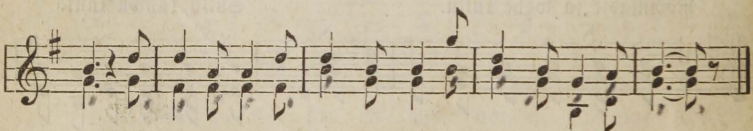
## 85. Waht seisab hõbesarwega.

Der Wächter mit dem Silberhorn.

Parajalt pikkamisi.



1. Waht sei = sab hõ = be = sar = we-ga Jo tae-wa tel=gi



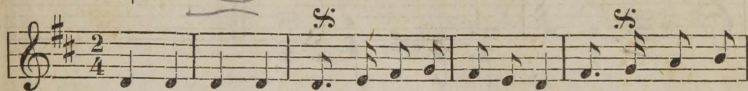
all; Kui ku-ningas ja kar-ja = ne Ta walwab ü = le = wal.

2. Ta une sisse uinutab Kõik puud, mis metsa sees, Kus  
tasa tiimu liigutab Ka böpik unenäus.

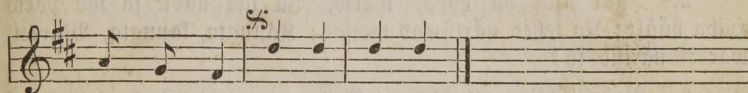
3. Mo süda, tötta rahule, Rest öö on juba käes, Eest so  
eest walwab truuste See Isa taewa sees.

## 86. Kaanon nelja häälele.

Rõõmsaste.



Pim, pam, pim, pam! Kuulge, ku-da kel-la hää! Kuulu-tab meil'



wal-just sääl: Oh-tu ra-hu!

## 87. Puude all on kõik rahu sees.

Unter allen Wipfeln ist Ruh.

Halebalt ja pikkamiisi.

F. Kuhlan.



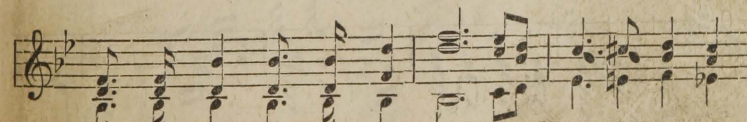
1. Puu-de all on kõik ra-hu sees, Ei kuule sa ka



ok = sa = des üht-gi häält, Kõik linnud ma-ga-wad metsas.



Kan-na=ta, kan-na=ta, Wars=ti, Wars=ti hin-gad ka!



Kan-na = ta, kan-na = ta, Wars=ti, wars=ti hin-gad

Warsti hin = = gad ka!



ka, Warsti hin-gad ka!

2. Igal ajal on häda, waew, Ja iga aast' ja iga päew  
Häda häält; Ka lehed närtsiwad metsas: Kannata, kannata, Warsti,  
warsti närtsiid ka!

3. Rahu täht'de all ülewel, Kuid aga taewast kuuled weel  
Randli häält; Sääl inglid mängiwad lauldes: Kannata, kannata,  
Warsti, warsti mängid ka!

Nach Joh. Daniel Falk.

## 88. Näeme jälle.

Wiedersehn.

Tasa ja pikkamisi.

Karl Bornhardt.



1. Näeme jälle! E=ha hää=le kuulen õrnalt õh=ka = ma;  
Ka=hu = a = jas minu mee=le Täidab õn=sa ra=hu = ga.



Tae=wa tä=hed kuu=lu= ta = wad Tröösti=des meil lä = bi



ööd: Siin kõik üksteist näha saawad Pärast sur=ma haura teed!

2. Näeme jälle! — Ehk küll sagest' Da kuuwalgel kurb mo meel, Tõmbab aga siiski nobest' Silmad taewa poole weel. Ette-tundmine säält kõrgest Tungib läbi rindadest, Tõstab meelt ja sü-dant järgest' Üles, kus jään igawest'!

3. Kui siit maad ma maha jätnud, Siis näen säält mo omased, — Kes siit põrmust juba tõtnud — Kõnnivad kui ing-liffed. Nahuriigis jälle näeme, Kes siin aegsast' lahkun'd meist, Jääd'wat rõõmu palgaks saame Riibe lahkumise eest!

Nach Herrn. Adam von Kamp.

## 89. Waat juba lilled jääwad.

Die Blümlein alle schlafen.

Barajalt.

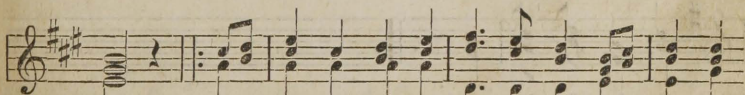
Zul. Maier.



1. Waat ju = ba lil = led jää = wad Kuu wal = gel ui = nu =



ma, Pääd üks = nes ni = ku = ta = wad Weel õh = tu õ = hu



kä'; Säält õh = kab ta = sa õil = me puus Kui sa = la



u = ne = näus: Ui = nu, ui = nu, et uinu, mo lap-su-fe!

2. Ka linnufesed laulsi'd Nii kaunist' päewa kae', Kõik hingama jo jõudsi'd Nüüd oma pesale; Weel üksnes kuulen sirtsufest Säält hüüdwat rullki seest: Uinu n. n. e.

3. Sää! unetooja isi Näiks' aknast luurimat, Kas kusgil lap-  
sufesi Näeb ärkwal olewat; Sell' liiwa filma riputab, Kes alles  
aigutab: Uinu n. n. e.

4. Ei, unetooja, mine! So liiwa-kotiga, Mo wäike armufene  
Jo magab rahuga; Ta filmad hiilg'wad lahkeste Mull' homme  
uueste: Uinu n. n. e.

## 90. Kui näen jo tähti hiilgama.

Seh' ich die Sterne in der Nacht.

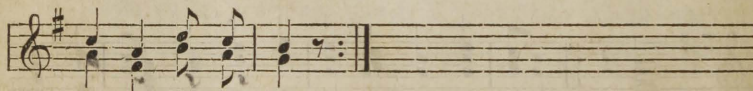
Lõbusalt.



1. Kui näen jo täh-ti hiil-ga=ma Sää! tae=wa küljes i = lu=



ga, Siis lau=geb õn=nis ra=hu sää!t Mo rin=na



fiis=se ü = le = welt.

2. Kui waat'wad lahkest' minu pääl, Siis tõttaks nende juure  
tääl, Ja ehtes nende walgega Näiks üle wee ja wõera maa.

3. Sää! hiilgab nende waitfel teel Kuu hõbewalgus kõige  
eel, Ja ümber hull, mis otsatu, Kõik sõudwad läbi pime öö.

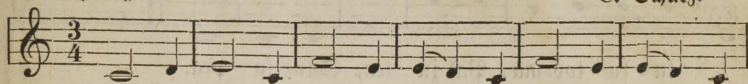
4. Nii rändawad, kui walwajad N'ad rõõmsast' ümber ilma-  
maad; Du raskest mures trööstijaks, Ja õnne päiwil saatijaks.

5. Et käige rahus pimel ööl Truud hiilg'wad wahid ülewal;  
Ma uinun teie walguses Nii mureta ka woodi sees.

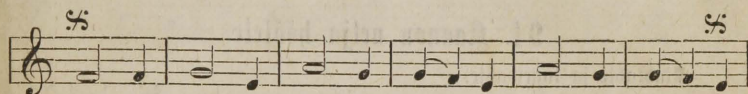
## 91. Kaanon kolme häälele.

Parajatt.

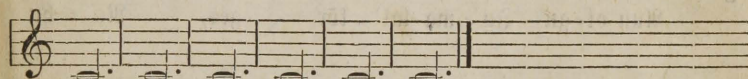
C. Schulz.



Te = re, te = re, kal = lis õh = ta, kal = lis õh = ta



Tööd saab küll jo päe-wa koh = ta, päe-wa koh = ta

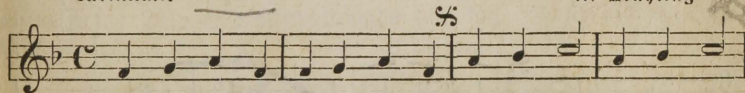


Päew on ju = ba ot = sas.

## 92. Kaanon nelja häälele.

Subtiitult.

A. Mühling.



Rõõmsad lapsed, oh need laul'wad Rõõmu-ga, rõõ-mu-ga



Lungib me-re pääle, Seda saatwad jälle laulu-ga minema.

## 93. Kaanon nelja häälele.

Ratuke ruttu.



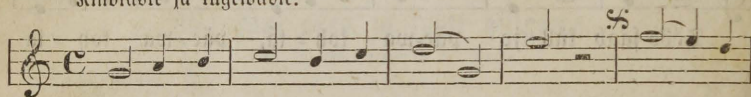
D = ma keelt siin tal = lit = se = ma Saab sul õi = get



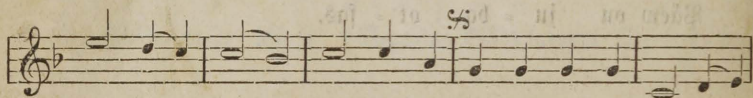
tu = lu too=ma: Pal-ju tea, Suud ka pea.

### 94. Kaanon nelja häälele.

Kindlaste ja tugevaste.



Uuu ol-gu Ju = ma=lal' kõr = ges, Ka = hu



maa pääl, maa pääl, ja ka i = ni = mes=teft he = a



he = a meel. Ka = = = men, Ka = = = men.

### 95. Uinu, mo lapsuke.

Schlaf Herzeusföhnchen.

Paraja liigutusega ja taseaste.

Carl Maria von Weber.

1. Uu = nu, mo lap=su = fe kii = guk' = se sees, Hin = ga nüüd



el = la = fe ra = hul mo ees! Kõik on jo wai = ki, ei

kuu = le üht häält; Mäga, ma kaitfen weel kärbsid jo päält.

2. Inglise taerast, nii kenad kui sa, Seis'wad so woodi ees  
naerates ka; Hiljemalt tulewad maha nad küll, Silmi siis wõtawad  
kuivata sul.

3. Nüüd on, mo lapsuke, kullane aeg, Pärast, oh pärast kõik  
teine, mo poeg: Kui sa jo murega woodisfe laed, Kas siis weel  
rehuga magama jäed?

4. Mäga oh lapsuke, tulgu ka õõ, Ema sind walmab, ei  
magama jäe. Olgu see hilja ehk wara küll weel, Ema arm ial ei  
wäsiigi tääl!

Nach Franz Carl Siemer.

## 96. Kell, sa hääwad rõõmsast'.

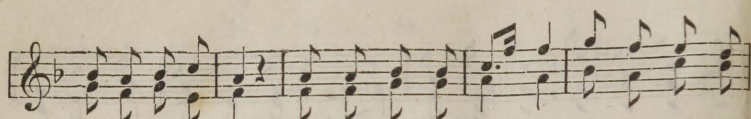
Glocke, du klingst fröhlich.

Kaunis pikkamisi.

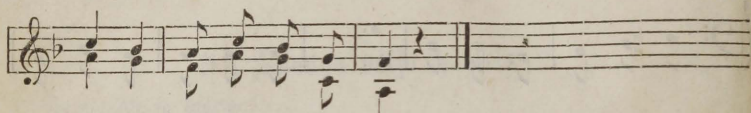
Friedr. Ernst Jesca.

1. Kell, sa hääwad rõõmsast' Kui siin pul = ma rah = was

(Laulud kolme ja nelja häälega.)



Kir'ku lä=he =wad! Kell, sa hüü=ad pü =hast', Pü=ha=päe=wal



wa=ra, Kui köit hin=ga =wad!

2. Kell, sa hüüad troostiks, Kutsud ka meid õhtul palwe  
tunnile! Kell, sa hüüad kurwalt, Kui on keegi heitnud Wiimse  
woodisse.

3. Ütle, kuis wõid rõõmsalt Ja nii kurwalt hüüda? Oled  
surn'd, me tall! Aga meie häda Ning ka meie rõõmu Mõistab  
sina küll!

4. Sumal on so sisse Ime=wäge pannud, Mis ei mõista  
ma; Sa wõid — kui mo süda Tormist murtud maha — Üksnes  
trööstida!

Nach Aloys Schreiber.

## 97. Köik ilma maad käib läbi.

Es geht durch alle Lande.

Esaste.

C. Gläser.



1. Köit il=ma maad käib lä=bi Üks tae=wa ing=li = ke, Ei



üks=ki film näe te = da, Ta köit näeb a = la = ti. Ta i = sa



maa on taemas sääl, Kust ta meil' tulnud kaitz = jaks tääl.

2. Ja käib kõik majad läbi Ja otsib hoolega, Kas kuskil wagu lapsi Sääal leiab olema, Siis jääb ta sinna elama, Sest lapsest ta ei lahku ka.

3. Sääal jääb ta lapse sõbraks Ja mängib temaga, Ja aitab teda järgest' Ra hoolrast' õppida. Laps kuuleb teda rõõmsaste, Jääb armsaks, wagaks järgeste.

4. Kui lapsukene õhtul Läeb woodi hingama, Siis ingel walwab woodil, Et kahju laps ei saa. Ja hommikul ta tasaste Last äratab sääal ülesse.

5. Oh näeksin seda inglit! Ma teda kumardaks Ja tänaks filmaweega, Et on mul kaitsejaks, Ja paluks: aita, inglise, Mind wagaks jääda järgeste!

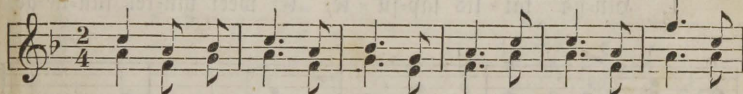
Nach Lieth.

## 98. Müüd, uinu armas lapsuke.

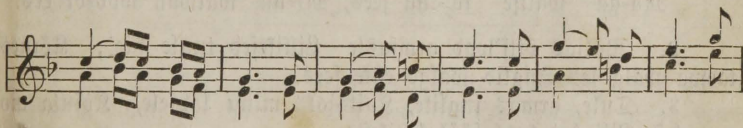
Waißfeldt.

Schlaf Kindlein, schlafe sanft.

Fr. Reichardt.



1. Müüd ui = nu, ar = mas lap = su = ke, So päi = ke pais = tab



foo = jas = te! Waat, õil = med täit = wad õu = na = puud Ja



leh = tes on kõik le = pi = kud: Müüd õit = se ja kas = wa, mo



kallis lapsu = ke! Müüd õitse ja kaswa ka walge, pu = na = ne!

2. Oh maga waikfest', marjule; Kui kena kaste pärlife: Et tuule kukku kunstkust! Ja oja weermist oru seest: Müüd õitse ja kaswa, oh kallis lapsute, Müüd õitse ja kaswa, küll walge, punane.

3. Jää rahule mo rinnale, Siis toomad inglid tasaste: Sull' taewast une-nägusid Ja laul'wad uusi lugusid: Müüd õitse ja kaswa, oh kallis lapsute, Müüd õitse ja kaswa, küll walge, punane!

4. Müüd magad ja nii magust', So ümber kõik on wagu-fast', Sind kannan waiki kambreisse, Kuni sääl ärkad uueste. Et õitse ja kaswa, mo kallis lapsute, Et õitse ja kaswa, küll walge, punane!

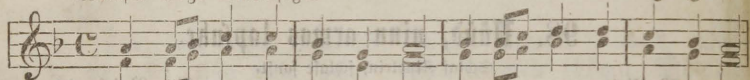
Nach Braun.

### 99. Hinga, kallis lapsuke.

Schlafe, Kindlein, hold uud weiß.

Waiksett kerge liikumisega.

3. 3.



1. Hin-ga kal-lis lap-su-ke, Ei weel mu-ret tun-ne-ge,



Ma-ga waikse ra-hu sees, Mi-na walwan woo-di ees.

2. Wäljas õits'wad armsaste Lillikesed tuule käre'; Kõrges taewa walguses. Inglise walge ehte sees.

3. Tule, armas inglife, Kaitstjaks minu lapsele, Kosuta mo armukest, Nii kui tuul sääl lillikest.

4. Maga, hinga waikseste Jeesu armu warjule; Wagad inglid ülewelt On sull' hoidjaks antud säält.

### 100. Minu waikfest'.

Tunduslega.

Schlummre sanft.

1. Uu-nu waikfest'! ei ja e-ma hõl-mas E-lu

rõõ-mu, waewa tun-ne weel; 'Po-le wa-lu pi-sa-raid so

fil-mas, E-ma rind so maa-ilm üks-nes tääl. Põ-le wa-lu

pi-sa-raid so fil - mas, E-ma rind so maa-ilm üksnes tääl!

2. Oh kui magus maitf'wad noored päewad, Kus me ema armust elame; :: Meie meelest need küll ära läewad, Süda tunneb siiski ellaste. ::

3. Arm jo soowib esmalt õnne talle, Imew laps siis õitseb rõõmu sees; :: Lahkest' naeratab ta priiske pale, Ema riinal armul uinudes. ::

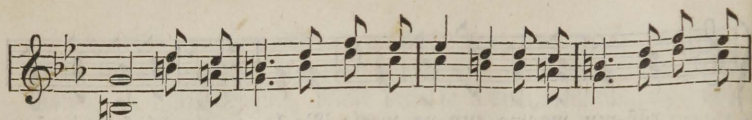
Nach Theodor Körner.

## 101. Tule maha, waikne õõ.

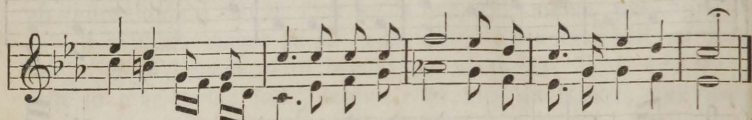
Natuke pikkamisi.

Gläser.

1. Tu-le ma-ha, waik-ne õõ, Lõp-pe = nud on päe-wa



töö! tä=hed hiilg'wad tae=wa kül=jes, Rahu toob sa o = mas



füles, La = sed kõi=ki lahkest' ka Magusat und maitse=da.

2. Oh kuis süda rõõmustab, Kui so rahu kätte saab; Tõs=tab filmad taewa poole, Annab ennast Isa hoole: Kui ka siit pean lahkuma, Taewas on mul isamaa.

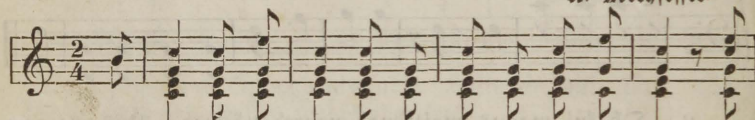
3. Maine soow kõik waihi jäeb, Püha igatsus nüüd läeb Üles õndsas taewa poole, Kus on armsad lüüdnud eele, Oh tab: armas maine õõ, Wii meid õndsas! walgele!

3. 3.

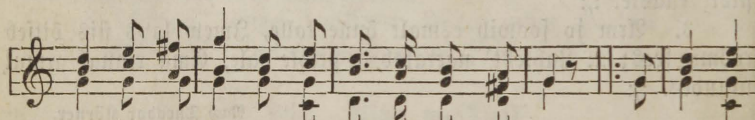
## 102. Et tõt'kem nüüd wälja.

Sinaus in die Ferne.

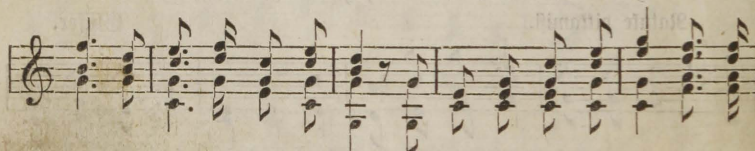
M. Methjessel.



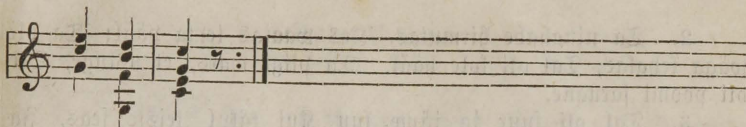
1. Et tõt'kem nüüd wäl=ja, oh wennad, jul=ges = te, Küll



pa = su=naid mäng'bes ja lauldes rõõm=sas=te! Sest priius



on me ü = lem wa=ra tääl, Ja rõõmus, lah=ke e = lu siin



il = ma pääl.

2. Me hoiame ühte, kui wennad truuisse, Kas möllaku surm, ehk ka jäägu rahule; Me oleme kõik rõõmsad südames, Ja wankumata seisame waenu ees.

3. Me päälit nüüd elagu! ta käib meie eel, Ja järel me käime, ka wõidu, surma teel. Ja wiib meid küll nüüd sõja tulesse, Ka üksford isa majasse tagase.

4. Kes tahaks küll wärinas karta surma eest? Ei argtus, ei häbi siin auusta küll meest! Kes isamaa eest langeb tapluses, See hingab sääl ka isamaa mulla sees!

Nach A. Methffel.

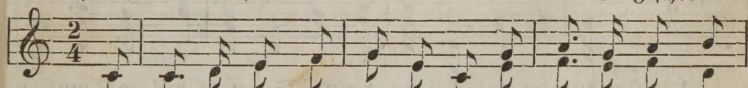
## Sõjameeste laulud.

### 103. Küll oli kord suur Goliath.

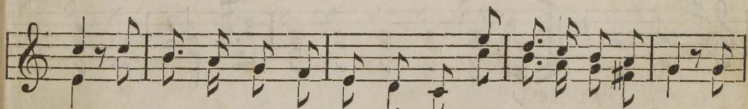
War einst ein Riese Goliath,

Parajalt kõne wiisi.

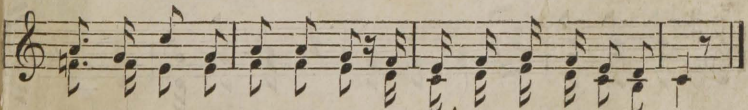
B. Fischer.



1. Küll o = li kord suur Go = li = at Üks wä = ga hir = mus



mees, Ja kan = dis wa = sest kü = ba = rat Ja tu = tid ot = sa ees, Ja



kõn = dis kul = last kuu = e = ga. Kes wõib kõik as = ju ar = wa = ta!

2. Ta ninahabe hirmutas, Kes waatas tema pääl; Ta oli wäga lehafas, Tal oli kole hääl. Ta piigi wars, et uskuge, See oli poomi sarnane.

3. Tal oli suur ja jäme luu kui täkul teiste seas, Ta hirmus lai ja loba suu, Ta wähe mõistust peas. Ta wunnis kõiki kullasse Ja hooples ist uhkeste.

4. Nii tuli tema igapäe' Israeli laimama: „Kas on teil, kes siin minuga ka julgeb wõidelda! Ta tulgu seie iga tund, Ma annan talle wiimast und.“

5. Sääl tuli karja-jakiga Üks kena poisike; Ei mund kui kepp ja ling ta kae', Ja ütles julgeste: „Sa tuled piigi, mõdegaga, Jehowa nimel tulen ma!“

6. Siis tema kivi linguga Tall pähä wirutas, Siis oli see suur hoopleja Nii pikk kui lai jääl maas. Ja Taamet raius rahuga Ta pää weel otsast mõdegaga.

7. Sest ära looda selle pääl', Kui uhke kübar pääs, Ei aita ka suur lai suu tääl, See näitab wägew mees; Sest wäiksest mehest õpi sa, Kuis auuga pead wõitlema!

Nach Mathias Staudius.

## 104. Koidu-puna.

Morgenroth.

Tagasi hoides.

Saksa rahwawiis.



1. Koi-du = pu-na! Koi-du = pu-na! Surmaks hiil-gad mul-le



tä = na. Pa-sun kut-sub sõt-ta tött = ma, Sääl pean o =



ma e = lu jät = ma, Nii ka mõ = ni felt = st = mees.



2. Waewalt mõeldud, Waewalt mõeldud, Juba elul' otsa telstud! Eile uhke hobu seljal, Täna surnud sõja wäljal, Homme wilu haa sees!

3. Oh kui pea, oh kui pea lõpeb ilu, elu ea! Suurustad sa, et so palged, Punased ja piimawalged: Oh kõi ilu lõpeb ka!

4. Selle pärast, selle pärast Annan Ija hooleks ennast; Sulgest' wõidelda ma tahan, Kui ka seega surma lähän, — Kui üks õige sõjamees.

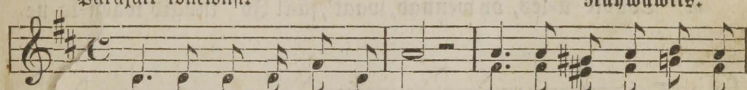
Rach Wilhelm Hauff.

### 105. Wana sõjamehe õpetus pojale.

Sohn, da hast du meinen Speer.

Varajalt kõnetwiisi.

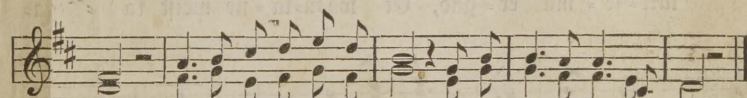
Rahwawiis.



1. Poeg, mo mõel nüüd wõ=ta sa; Mul=le on jo ras=ke



ta! Wõ=ta ka mo ho=bu=ne, As=tu mi=nu jäl=gi=



le! Wõta ka mo ho=bu=ne, As=tu mi=nu jälgi = le!

2. Waat', mo juuksed halliks läin'd, Olen palju waewa näin'd; Mitmes sõjas surmale Olen waatnud silmasse.

3. Ara siis nüüd asjata Mõela wõta pruukida; Ole waike rahumaal, Wahwa, waper waenu a'al!

4. Iffa ole walmis sa, Kui sind kutsub isamaa; Ole warjusk nõtradel', Anna walu waenlasel'!

5. Lõõb so selts jo wankuma, Lipp tal lehwib asjata, Ole siis, kui kindel mees Wankumata waenu ees.

6. Sinu seitse wennakest Lang'si'd mõega hoopidest, Sinu ema leinas siis, Kuni surm ta hauda wiis.

(Laulud kolme ja nelja häälega.)

7. Üksik nõrk nüüd olen küll, Aga poeg, so häbi mull' Oles  
libem seitsford, Kui neist seitsmest, kes on surn'd!

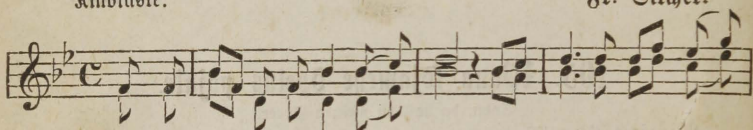
8. Ära surma karda tääl, Looda oma Looja pääl'; Kui ja  
wõitled wahwaste, Rõõmu saab so isale!

Nach Fr. Leop. Graf zu Stolberg.

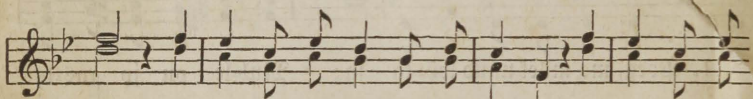
## 106. Tõuske üles, oh wennad.

Kindlaste.

Fr. Silcher.



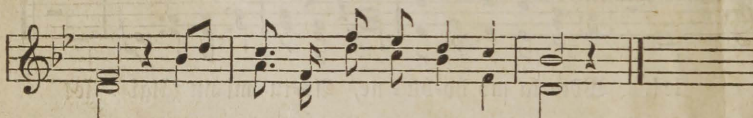
1. Tõuske ü-les, oh wennad, waat', sääl So tungib waen-la-ne



pääl'! Sest ol-ge nüüd walmis ja wir-gad, ja i-sa-maad



fait-se-ma er-gad, Et waen-la-ne meist ta-ga-



neb, Ja o-ma teed siit põ-ge-neb.

2. Kel on mehine süda sees Ja tubli mõel ka käes, Et  
karda see tulesse astu', Läeb julgeste waenlase vastu; Kas wõitu  
saab, ehk surma näeb, Ja wankumata kindlaks jäeb.

3. Sest siis edasi wennad kõit, Meil Jumal warju paik! Ei  
jätta Ta ial meid maha, Kui teeme, mis kohus on teha; Waat',  
päästetud saab isamaa, Wõit meile jääb, Viktoria!\*)

3. 3.

\*) Viktoria on Ladina keeli — wõit.

## 107. Kui seisjan pikal, pimel ööl.

Steh' ich in finst'rer Mitternacht.

Igatsehed.

Rahwawiis.

1. Kui sei-san pi-kal, pi-me'l ööl Nii ük-si waikselt wahi

pääl, Siis möt-len, kas mo ar-mu-fe Ka-tru-iks

jääb mull' kau-ge = le.

2. Kui lipu alla läksin ma, Suud andis siis mull' armuga,  
 :: Mind rinna wastu wautas, Mo kübar't paelul ehitas. ::

3. Ta armastab mind truuste, Seft walwan siin nii rõõm-  
 faste; :: Mo süda soe on külmal ööl, Kui mötlen kauge armu  
 pääl'. ::

4. Nüüd lambikese walgujel, Läed oma waike kambri weel,  
 :: Ja saadad oma palwekest Sääl taewa poole minu eest. ::

5. Kui oled kurb ja filmawees, Mind arwad häda tule sees;  
 :: Jää rahul', Jumal kaitseb mind, Ta armastab truud soldatit. ::

6. Kell hüüab, warsti pääsen ka Ma wahitunnist hingama.  
 :: Hääd ööd full' oma kambri sääl, Ja mötle unes minu pääl'! ::

## 108. Mul oli üks truu sõber.

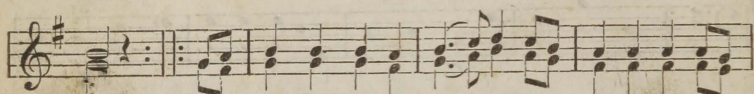
Ich hatt' einen Kameraden.

Sammuviisi.

Saksa rahwaviis.



1. Mul o = li üks truu sõ = ber Ei fää = rast lei = a



ma! Kui trumm meid sõt-ta hüüdis, Siis ta mo kõr-was



mars-sis, Ei i = al lahfun'd m'ust, Ei i = al lahfund m'ust.

2. Kuul tuli lennus wastu: Saab mulle see wõi sull' ?  
See sõbra rindu tungis, Et warsti maha langes, ∴ Siis süda  
lõhkes mul! ∴

3. Ta tahab kät weel anda, Kui püüsi laadin ma. „Ei wõi  
kät anda sulle: Jää teises elus mulle ∴ Weel sõbraks lõpmata! ∴

## 109. Wend, kui tahad sõtta minna.

Wer will unter die Soldaten.

Parajalt.



1. Wend, kui ta = had sõt-ta min-na, Siis peab püüsi sul o = le-



ma, Sin-na tar-wis siis = se pan-na, Sinna tarwis siisse

pan-na Rohtu ras-ke kuu-li = ga.

2. Siis peab mõel sull puusa küljes Pahemal käel rippuma,  
 ;: Et võid waenu ees ja tules, ;: Unda tuld ja raiuda.

3. Hoost sull' tarwis traawi lasta, Randa tublid kannused,  
 ;: Waja tuhkrul waljad osta, ;: Et võid juhti' õiget teed.

4. Kui siis meeste roodu tuled, Olgu habe moka pääl!  
 ;: Muidu tühi paljas oled ;: Kui sind kutsub trummi hääl.

## Mõnesugused laulud.

### 110. Au olgu Loojal'.

Danket dem Schöpfer.

Rõõmuliku pühandusega.

Flemming.

1. Au ol-gu Loo-jal! Suur on Tema helbus; I = ja-lit

hool Tal o = ma laste et = te. Ta ni = mi ol = gu

if = ka kõr=gest' kii=de=tud! Au Sull' Je = ho = wa!

2. Au olgu Pojal', kes suur halastusest! Kes kõitide eest  
kui wend muret kannab. Käige Ta järel', aitse waesid wende!  
Au Lunastajal'!

3. Au pühal' Waimul', kes on meie kaitšja, kes ristifogu=  
dust siin armsast' hoiab; Ta kutsmist kuulgem, patul' surgem ära,  
Elagem waimus!

### 111. Püha, püha.

Heilig, heilig.

Pühalikult.

Fr. Rochlitz.

Pü = ha, pü = ha, pü = ha on Jumal, Is = sand Seeba =

ot! Kõik maa = il = mad on Te = ma au = u täis, on

Te = ma au = u täis.

## 112. Tääd, kui palju tähta.

Weißt du, wieviel Sterne.

Pikkamiisi ja südamelikult.

Saksa rahwalaul.

1. Tääd, kui pal-ju täh-ta hiilg'wad, Taewa kül-jes lõpma=  
Tääd, kui pal-ju pil-wi sõud-wad, Ü-le kõi-ge il-ma=

ta?  
maa? Su-ma-lal' on kõik need tää-da, Et neist üht wõi puudu

jääda, Selle suu-re hulga seast, Selle suure hulga seast.

2. Tääd, kui palju linnufesi Lend'wad päit'se paistuses?  
Tääd, kui palju kalafesi Mäng'wad suurte wete sees? Jumal on  
neid kõiki loonud, Nime pidi ette toonud, ∴: Sest nad nõnda rõõm-  
sad on. ∴:

3. Tääd, kui palju lapsufesi Ürt'wad oma woodidest,  
Mureta ka linnu wiisi Kõige pääwa rõõmsad tõest? Jumalal on  
taewas wistist Hää meel kõigist lapsufestest; ∴: Tunneb ja ka kaitseb  
neid! ∴:

## 113. Üles tõusnud.

Auferstanden.

Tõidusega.

Gläser.

1. Ü = les tõus = nud, üles tõus = nud Jeesus Krist, Ja on

ü = les taewa läinud, Maha jäänud haud ja rist. Ja on

ü = les taewa läinud, Maha jää = nud haud ja rist.

2. Kõrges hiilgab üle täht' de nüüd Ja troon; :: Säält Ja omad annid jagab, Wagadele warjuks on. ::

3. Ärge kartke! Hüüab Dnistegija: :: Surnud olin, elan jälle, Sina pead ka elama. ::

4. Nüüd oh hauad, Ei teid enam kardama! :: Sest teid eluandja võtab Uues walges walgusta'. ::

5. Üles tõusma Saan ka mina haura seest, :: Ja saan oma Päästjat näha, Kes mind päästnud surma käest. ::



## 113. Kui waikselt hing'wad.

Näpate pikkamisi. *Wie sie so sanft ruhn.*

C. G. Neefe.

1. Kui waikselt hing'wad, Kõik lahkun'd õnd-sad Sääli, ku-hu  
*Ei nemad nuta, Ei kaeba häda, Ei rõõmu tunne*

*See wiimaks mulle see tund ei tule. Kus mina*

mi = nu waim neid nüüd waat' ma tõttab! Kui waikselt ra = hus,  
*Tunne sest kõi on otja saanud*

*Ra kui üks lillifene langen!*

1. Kui waikselt
2. Kuid' puude
3. Siis minu

Haudade wi-lus Maa põues sü-gawal muld neid matab!  
*Kunni neid inglil hää äratanud.*

rahus haa wi-lus,  
 warjus uin'wad rahuš,  
 i = hu põrm ja pihu,

2. Ei nemad nuta, Ei kaeba häda, Ei rõõmu tunne, sest  
 kõik on otja saanud! Kuid' puude warjus Nad uin'wad rahuš,  
 Kunni neid inglil hää äratanud!

3. Eks wiimaks mulle See tund ei tule, Kus mina ka kui  
 üks lillifene langen! Siis minu ihu, Mis põrm ja pihu Saab  
 nende seltsiise mulda pandud!

114. Jumal, Keisrit kaitse Sa.  
 Боже, Царя храни.

Тõiselt ja pühalikult.

И. Lwow.

Jumal, Keisrit kaitse Sa! Kin = ni = ta Te = ma  
 Бо - же, Ца - ря храни, сильный, дер - жав - ный,

tu = ge = mat kät mei = le hii = tu = jeks! Waen = las = tel'  
 царствуй на сла = ву, на сла = ву намъ! Царствуй на

hirmuks Sa, Kõis = ti rah = wal' kaitse = ja. Ju = mal  
 страхъ врагамъ, Царь право - слав - ный, Бо - -

Keis = rit õn = nis = ta!  
 же, Ца = ря хра = ни!

В. Жуковский.



	Lehek.
Kui armsast' läbi metsa, maa, 3 h. . . . .	12
Kui seisn pital, pime'l ööl, 3 h. . . . .	107
Kui ilus on wäljas, 3 h. . . . .	29
Kui oleks üsna paljas maa, 2 h. . . . .	30
Kui keegi ühe reisi teeb, 3 h. . . . .	54
Kui jo kuu mull' paistab taewast, 3 h. . . . .	67
Kui waitsest hing'wad, 3 h. . . . .	113
Kuis hingad ja nii waga, 2 h. . . . .	37
Kuulge, kuda linnud laul'wad, 3 h. . . . .	17
Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, 2 h. . . . .	88
Kuldõsil wiirudel, 3 h. . . . .	22
Kuu on jo tõusnud üles, 2 h. . . . .	85
Küll tuhatkordse häälega, 3 h. . . . .	47
Küll läbi maa ja metsa, 3 h. . . . .	53
Küll oli kord suur Goliat, 2 h, . . . . .	103
Pinnuke oksa pääl, 3 h. . . . .	33
Ma rõõmus karjane, 3 h. . . . .	20
Meil' tulnud suwe jälle, f. . . . .	17
Meiu kuu õitseb ju, 3 h. . . . .	25
Mina rõõmus, rõõmustan, f. . . . .	11
Minu armas Gestimaa, 3 h. . . . .	60
Mis teen ma, waene mees, 3 h. . . . .	59
Mo süda, ole rõõmus nüüd, 3 h. . . . .	28
Mul oli üks truu sõber, 2 h. . . . .	108
Mäeme jälle; 2 h. . . . .	92
Nii kui looduses siin ärkab, 3 h. . . . .	5
Nii püha, wainne, waga, 3 h. . . . .	83
Nüüd omast unest tõuseb, 3 h. . . . .	15
Nüüd Sumalaga, majake, 2 h. . . . .	58
Nüüd hommikut meil' kuulutama, 3 h. . . . .	73
Nüüd öö on lainud mööda, 3 h. . . . .	74
Nüüd hakatem päewatööd, f. . . . .	81
Nüüd pühapäew on kae', 3 h. . . . .	82
Nüüd kuldne päite tõtta, 2 h. . . . .	85

Nüüd uinu, armas lapsuke, 2 h. . . . .	99
Nüüd üles, jäägrid, 3 h. . . . .	42
Nüüd, Gesti wennad, rõdmuga, 3h. . . . .	61
Dh kui rõõmsast' wõime nüüd, 3 h. . . . .	8
Dh tere, kallis lewade, 3 h. . . . .	9
Dh kallis, oh kaunistaw Mai, 3 h. . . . .	10
Dh ja ilus die kuu, 3 h. . . . .	13
Dh armas Mai, et tule, 3 h. . . . .	23
Dh mets, 4 h. . . . .	44
Dh männapuu, 2 h. . . . .	39
Dh oleksin üks linnuke!, 2 h. . . . .	58
Dh armas ja õnnistud õhtu, 2 h. . . . .	83
Dh lapsukesed, ärgake, 2 h. . . . .	78
Dma keelt siin tallitsema, f. . . . .	
Pärast tormi sõuame, 3 h. . . . .	66
Pim, pam :: kuulge kuidas, f. . . . .	91
Poeg, mo mõel nüüd wõta sa, 2 h. . . . .	105
Puude all on kõik rahu sees, 3 h. . . . .	91
Püha, püha, 3 h. . . . .	110
Roosi nägi poisike, 3 h. . . . .	34
Rõõmus meel on meil' weel, 4 h. . . . .	41
Rõõmus meel annab jõudu, f. . . . .	64
Rõõmsast' istun ma siin murul, 3 h. . . . .	31
Rõõmsad lapsed oh need laul'wad, f. . . . .	95
Sa lillikene wälja pääl, 3 h. . . . .	27
Sääl wajub jo päikene maha, 2 h. . . . .	84
Silmawet ma olen palju küll, 3 h. . . . .	51
Siin istun ma murul, 3 h. . . . .	26
Sind, Jumal, kiidame, f. . . . .	81
Sõprus seisiku lahkumata, f. . . . .	15
Sügaw waikus wete üle, 3 h. . . . .	69
Tääd, kui palju tähta hiilg'wad, 3 h. . . . .	111
Tere, tere! 3 h. . . . .	79

	Lehet.
Tere, tere kallis õhta, f. . . . .	95
Tõuske üles, oh wennad, 2 h. . . . .	106
Trarira, Waat, sui on jälle kae', 3 h. . . . .	32
Tule maha, waikne õö, 2 h. . . . .	101
Minu, mo lapsuke, kiigut'se sees, 3 h. . . . .	96
Minu waikfest'! ei sa ema hõlmas, 3 h. . . . .	100
Üts waene tütarlasteke, 2 h. . . . .	40
Üles tõusnud, 3 h. . . . .	112
Üht tööd ei wõi kõik küll teha, f. . . . .	15
Waat, sügise meil juba kae', 2 h. . . . .	35
Waat, taewas on selge, 2 h. . . . .	63
Waat, päik'se walgus kutsub, 2 h. . . . .	
Waat, päike nüüd on tõusenud, 4 h. . . . .	68
Waat, udu jo lahkeb, 3 h. . . . .	70
Waat, jo päike weereb sääl, 2 h. . . . .	86
Waat, juba lillid jääwad, 3 h. . . . .	93
Waatke, kuis päike end, 2 h. . . . .	89
Wah! seisab hõbesarwega, 2 h. . . . .	90
Wend, kui tahad sõtta minna, 3 h. . . . .	108

## Mõne sõna seletused.

1) Kiriküüt (kirju ja küüt), künnilind, ööpik, sisa või sifast, — kes ei tunneks mitte seda ilusa lauluga lindu? Hallistes nimetatakse teda kiriküüt, Willandi ümber sisa või sifast ja mujal Gestimaal ööpik ja künnilind. Hallistes nimetatakse aga ka sifaliku (Salamander ehk Erdmolch) sifast, ja wilja rõuku põllul sifalik. (Waata Nr. 22.)

2) Selle laulu olen ma katseks Halliste kihelkonna keele järele ümber pannud, ja leidsin, et selles, kui ka Tartu ja Võru lühendatud murdes kergem on, laulusid Saksa keelest ümber panna, kui päris Talinna Gesti murdes. Halliste murdes on palmik „jutik,“ isa „ätt“ ema „nänn,“ mind „minut ehk m'ut,“ sind „sinut ehk s'ut,“ teda „temät ehk t'at“ rc. (Nr. 38).

3) Adé on Prantsuse keele „a dieu,“ mis Sakslased omale pruugitawaks wõtnud, ja on nii palju kui: „Sumalaga.“ (Nr. 45.)

4) Ülge traan või sulatatud ülge rasw on Põhja ja Gröönlandi rahwa kõige suurem maijuse joomaaeg, nagu meil kohwi, thee rc. (Nr. 47.)







8

The Government of Virginia